SFS 1990: 1526
Utkom från trycket
den 15 januari 1991
Omtryck

Lag om ändring i föräldrabalken;

utfärdad den 13 december 1990.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om föräldrabalken[2]

dels att 1 kap. 2–4 §§, 2 kap. 5 §, 3 kap. 1 och 3 §§ samt 6 kap. 4–6, 10, 15 och 18–20 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i 6 kap. skall införas en ny paragraf, 6 a §, av följande lydelse.

Balken kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

1 kap. Om faderskapet till barn

1 § Är vid barns födelse modern gift, skall mannen i äktenskapet anses som barnets fader, om ej annat följer av 2 §. Detsamma gäller, om modern är änka och barnet födes inom sådan tid efter mannens död att det kan vara avlat dessförinnan. *Lag (1976: 612).*

2 § Rätten skall förklara att mannen i äktenskapet ej är fader till barnet, om

1. det är utrett att modern har haft samlag med annan än mannen under tid då barnet kan vara avlat och det med hänsyn till samtliga omständigheter är sannolikt att barnet har avlats av den andre,
2. det på grund av barnets arvsanlag eller annan särskild omständighet kan hållas för visst att mannen ej är barnets fader, eller
3. barnet har avlats före äktenskapet eller under det att makarna levde åtskilda och det ej är sannolikt att makarna ha haft samlag med varandra under tid då barnet kan vara avlat.

Godkänner mannen i äktenskapet skriftligen annan mans bekräftelse av faderskapet och har i fråga om bekräftelsen iakttagits bestämmelserna i 4 §, skall därigenom anses fastställt att mannen i äktenskapet ej är barnets fader. Bekräftelsen skall dock i detta fall alltid vara skriftligen godkänd av modern. *Lag (1990: 1526).*

3 § Föreligger ej fall som avses i 1 § eller har rätten meddelat förklaring enligt 2 § första stycket, fastställs faderskapet genom bekräftelse eller dom. *Lag (1990: 1526).*

4 § Bekräftelse av faderskap sker skriftligen och skall bevittnas av två personer. Bekräftelsen skall skriftligen godkännas av socialnämnden och av modern eller särskilt förordnad förmyndare för barnet. Har barnet uppnått myndig ålder, skall bekräftelsen i stället godkännas av barnet självt. Socialnämnden får lämna sitt godkännande endast om det kan antagas att mannen är fader till barnet.

Bekräftelse kan ske även före barnets födelse.

[1] Prop. 1990/91: 8, LU13, rskr.53.
[2] Balken omtryckt 1983: 485.

Visas senare att den som har lämnat bekräftelse ej är fader till barnet, skall rätten förklara att bekräftelsen saknar verkan mot honom. *Lag (1990: 1526).*

5 § Skall faderskap fastställas genom dom, skall rätten förklara en man vara fader, om det är utrett att han har haft samlag med barnets moder under tid då barnet kan vara avlat och det med hänsyn till samtliga omständigheter är sannolikt att barnet har avlats av honom. *Lag (1976: 612).*

6 § Har insemination utförts på modern med samtycke av hennes make eller av annan man som bodde tillsammans med henne under äktenskapsliknande förhållanden och är det med hänsyn till samtliga omständigheter sannolikt att barnet har avlats genom inseminationen, skall vid tillämpning av 2–5 §§ den som har lämnat samtycket anses som barnets fader. *Lag (1984: 1139).*

7 § Har befruktning av moderns ägg utförts utanför hennes kropp med samtycke av hennes make eller sambo och är det med hänsyn till samtliga omständigheter sannolikt att barnet har avlats genom befruktningen, skall vid tillämpning av 2–5 §§ den som har lämnat samtycket anses som barnets fader. *Lag (1988: 712).*

2 kap. Om socialnämnds medverkan vid fastställande av faderskap

1 § Skall inte enligt 1 kap. 1 § en viss man anses som far till ett barn som står under någons vårdnad, är socialnämnden skyldig att försöka utreda vem som är far till barnet och se till att faderskapet fastställs, om barnet har hemvist i Sverige. *Lag (1985: 368).*

2 § Uppgifterna enligt 1 § åligger socialnämnden i den kommun där barnet är kyrkobokfört. *Lag (1985: 368).*

3 § Ändras förhållande som anges i 2 § sedan socialnämnden inlett sin utredning, är nämnden ändock skyldig att slutföra sin uppgift.

Socialnämnden kan flytta över ärendet till socialnämnden i annan kommun, om det skulle avsevärt underlätta utredningen. Om sådant beslut skall den andra socialnämnden genast underrättas.

Talan mot socialnämnds beslut enligt andra stycket föres hos länsstyrelsen genom besvär. Mot länsstyrelsens beslut föres talan hos kammarrätten genom besvär. *Lag (1981: 26).*

4 § Socialnämnden skall vid sin utredning inhämta upplysningar från modern och andra personer som kunna lämna uppgifter av betydelse för utredningen.

På nämndens begäran skall socialnämnden i annan kommun lämna biträde vid utredningen. *Lag (1981: 26).*

5 § Om faderskapsfrågan kan bedömas med tillräcklig säkerhet på grund av socialnämndens utredning, bör nämnden bereda den som antas vara fader till barnet tillfälle att bekräfta faderskapet. *Lag (1990: 1526).*

6 § Socialnämnden bör verka för att blodundersökning äger rum beträffande modern, barnet och den som kan vara fader till barnet, om denne begär det eller anledning finns till antagande att modern haft samlag med mer än en man under tid då barnet kan vara avlat. *Lag (1981: 26).*

7 § Socialnämnden får lägga ned påbörjad utredning angående faderskapet, om det

1. visar sig omöjligt att få erforderliga upplysningar för bedömning av faderskapsfrågan,
2. framstår som utsiktslöst att försöka få faderskapet fastställt av domstol,
3. föreligger samtycke av modern eller särskilt förordnad förmyndare enligt 4 kap. 5 § till adoption av barnet, eller
4. av särskilda skäl finns anledning till antagande att fortsatt utredning eller rättegång skulle vara till men för barnet eller utsätta modern för påfrestningar som innebära fara för hennes psykiska hälsa.

Talan mot socialnämnds beslut att lägga ned påbörjad faderskapsutredning föres hos länsstyrelsen genom besvär. Mot länsstyrelsens beslut föres talan hos kammarrätten genom besvär. *Lag (1981: 26).*

8 § Vid socialnämnden skall föras protokoll över vad som förekommer vid utredningen av betydelse för faderskapsfrågan. I protokollet antecknas även sådana uppgifter som kunna ha betydelse för skyldigheten att utge bidrag till barnets underhåll.

Utredningen bör bedrivas skyndsamt. Den skall vara slutförd inom ett år från barnets födelse, om ej särskilda skäl föranleda annat. *Lag (1981: 26).*

9 § Skall en viss man enligt 1 kap. 1 § anses som far till ett barn som står under någons vårdnad och har barnet hemvist i Sverige, skall socialnämnden, om vårdnadshavaren eller någon av vårdnadshavarna eller mannen begär det och det är lämpligt, utreda om någon annan man kan vara far till barnet.

I fråga om utredningen tillämpas 2–6 och 8 §§. Utredningen får läggas ned, om det föreligger skäl som anges i 7 § första stycket 1 eller 4 eller om det annars är lämpligt.

Talan mot en socialnämnds beslut att inte påbörja utredning enligt denna paragraf eller att lägga ned en påbörjad utredning förs hos länsstyrelsen genom besvär. Mot länsstyrelsens beslut förs talan hos kammarrätten genom besvär. *Lag (1985: 368).*

Mål om hävande av faderskap

1 §[3] Vill man som enligt 1 kap. 1 § skall anses som barns fader vinna förklaring enligt 1 kap. 2 § första stycket att han icke är fader till barnet, skall han väcka talan härom mot barnet eller, om barnet har avlidit, dess arvingar.

Är mannen död och har han inte varaktigt sammanbott med barnet och inte heller efter barnets födelse bekräftat att barnet är hans, har den avlidnes maka och var och en som jämte eller näst efter barnet är berättigad till arv efter mannen rätt att väcka talan om att mannen ej är fader till barnet. Efterlämnar den avlidne förutom maka sådana arvingar som avses i 3 kap. 2 § ärvdabalken, har var och en av dem rätt att väcka talan under här angivna förutsättningar.

Rätt att väcka talan föreligger ej, om vid mannens död mer än ett år har förflutit från det att talan, som grundats på att mannen är fader till barnet, väckts mot honom och han fått del därav eller om mer än ett år har förflutit sedan anspråk på samma grund framställts mot mannens dödsbo. *Lag (1990: 1526).*

2 § Vill barn vinna förklaring enligt 1 kap. 2 § första stycket att viss man inte är dess fader, skall barnet väcka talan härom mot mannen eller, om han är död, hans arvingar. Efterlämnar mannen förutom maka sådana arvingar som avses i 3 kap. 2 § ärvdabalken, skall talan, såvitt angår dessa, riktas mot den eller dem som har den bästa arvsrätten efter mannen när talan väcks. *Lag (1987: 790).*

3 §[4] Talan som avses i 1 eller 2 § får väckas vid rätten i den ort där barnet har sitt hemvist eller, om det har avlidit, vid den rätt som har att ta upp tvist om arv efter barnet. Finns det inte någon annan behörig domstol, skall målet tas upp av Stockholms tingsrätt.

Detsamma gäller talan enligt 1 kap. 4 § tredje stycket om att en faderskapsbekräftelse saknar verkan mot den som har lämnat den. *Lag (1990: 1526).*

4 § Är part i mål som avses i 1 eller 2 § underårig, får förmyndaren eller god man, om sådan enligt 11 kap. skall förordnas, föra talan för honom.

Modern skall höras i målet, om det kan ske. *Lag (1988: 1251).*

Mål om fastställande av faderskap

5 § Talan om fastställande av faderskap väckes av barnet.

I fall som avses i 2 kap. 1 § föres barnets talan av socialnämnden. Har modern vårdnaden om barnet, får hon alltid föra barnets talan, även om hon ej har uppnått myndig ålder. Talan får vidare alltid föras av särskilt förordnad förmyndare för barnet. *Lag (1981: 26).*

6 § Är mål om fastställande av faderskap anhängigt, kan frågan om faderskapet till barnet prövas endast i det målet. Talan får i målet föras mot flera män. I avliden mans ställe stämmas de arvingar till den döde som anges i 2 §.

[3] Senaste lydelse 1987: 790.
[4] Senaste lydelse 1985: 368.

I fall då socialnämnd har att sörja för att faderskap fastställes skall nämnden föra talan mot den man eller de män som enligt nämndens utredning eller vad som framkommit under målets handläggning skäligen kunna komma i fråga som fader till barnet.

På ansökan av svarande skall rätten utfärda stämning på man, som ej redan är instämd i målet, och pröva om mannen är fader till barnet. Om sådan ansökan gäller i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om stämningsansökan. *Lag (1981: 26).*

7 § I fall då socialnämnd har att sörja för att faderskap fastställes väckes talan vid rätten i den ort där socialnämnden finns. Rätten kan flytta över målet till annan domstol, om det skulle avsevärt underlätta handläggningen av målet.

I andra fall än som avses i första stycket väckes talan om fastställande av faderskap vid den rätt där mannen skall svara i tvistemål i allmänhet eller, om talan föres mot flera män, en av dem har att svara. Talan mot avliden mans arvingar får väckas vid den rätt där dödsboet svarar. Finns ej behörig domstol enligt vad som nu har sagts, upptages målet av Stockholms tingsrätt. *Lag (1981: 26).*

8 § I samband med att socialnämnden väcker talan skall protokollet över nämndens utredning ges in till rätten. Väckes talan av annan och har socialnämnden gjort utredning i frågan, skall rätten infordra socialnämndens protokoll.

Svarande skall delges protokollet i samband med stämningen.

Rätten kan förelägga socialnämnden att fullständiga utredningen om faderskapet. *Lag (1981: 26).*

9 § Rätten skall se till att frågan om faderskapet till barnet blir tillbörligen utredd. Var och en som kan föra talan på barnets vägnar skall beredas tillfälle att yttra sig i målet.

Vittnesförhör får ej äga rum i syfte att styrka att vittnet har haft samlag med modern under tid då barnet kan antagas vara avlat.

Talan får ej prövas slutligt före barnets födelse. *Lag (1976: 612).*

10 § Återkallas talan mot en av flera män, får målet avskrivas i den delen endast om alla samtycka. Avser återkallelse den som har stämts enligt 6 § tredje stycket, krävs samtycke även från barnet.

Samtidigt med att målet avskrives i viss del skall rätten fatta beslut om rättegångskostnaden i den delen. *Lag (1976: 612).*

11 § I fall då socialnämnd för talan om fastställande av faderskap gälla i fråga om rättegångskostnad andra och tredje styckena i stället för 18 kap. 1 – 7 §§ rättegångsbalken.

Part skall bära sin rättegångskostnad. Svarande kan dock förpliktas att helt eller delvis ersätta annan part dennes rättegångskostnad, om han har förfarit på sätt som avses i 18 kap. 3 eller 6 § rättegångsbalken eller om annars särskilda skäl föreligga.

Har parts ställföreträdare, ombud eller biträde förfarit på sätt som avses i 18 kap. 3 eller 6 § rättegångsbalken, kan han förpliktas ersätta kostnad

som därigenom vållats annan part. Rätten kan besluta härom även utan yrkande. *Lag (1981: 26).*

12 § Fullföljes talan, skall den högre rätten pröva faderskapsfrågan i hela dess vidd. Erinran härom skall intagas i föreläggande att inkomma med genmäle.

Finner högre rätt att någon som icke är part i målet skäligen kan komma i fråga som fader till barnet, skall domen på yrkande av part undanröjas och målet i dess helhet visas åter till den domstol som först har dömt i målet.

Bestämmelserna i 9 och 10 §§ äga motsvarande tillämpning vid målets handläggning i högre rätt. I fall då socialnämnd för talan äga även 8 § tredje stycket och 11 § motsvarande tillämpning i högre rätt. *Lag (1981: 26).*

Förening av mål

13 § Utan hinder av att viss man enligt 1 kap. 1 § skall anses som barns fader får, under förutsättning att talan som avses i 1 kap. 2 § första stycket har anhängiggjorts och ännu ej prövats, vid samma domstol väckas talan om fastställande av att annan man är barnets fader. Om så sker, skola målen handläggas i en rättegång.

Bifalles såväl talan om förklaring enligt 1 kap. 2 § första stycket som talan om fastställande av faderskapet och fullföljes talan beträffande den förstnämnda frågan, skall den högre rätten pröva också den andra frågan, även om talan ej har fullföljts i den delen. *Lag (1976: 612).*

4 kap. Om adoption

1 § Man eller kvinna, som fyllt tjugufem år, må med rättens tillstånd antaga adoptivbarn. Rätt att antaga adoptivbarn tillkommer även den som fyllt aderton men ej tjugufem år, om adoptionen avser eget barn, makes barn eller makes adoptivbarn eller om synnerliga skäl eljest föreligga. *Lag (1974: 236).*

2 § *har upphävts genom lag (1988: 1251).*

3 § Makar må ej adoptera annorledes än gemensamt. Dock må ena maken ensam antaga adoptivbarn, där den andre vistas å okänd ort eller är sinnessjuk eller sinnesslö, ävensom eljest med den andres samtycke adoptera dennes barn eller adoptivbarn eller ock eget barn. *Lag (1970: 840).*

4 § Andra än makar må ej gemensamt antaga adoptivbarn. *Lag (1970: 840).*

5 § Den som har fyllt tolv år får inte adopteras utan eget samtycke.

Sådant samtycke behövs dock inte, om den som skall adopteras

1. är under sexton år och det skulle skada honom eller henne att bli tillfrågad, eller

2. är varaktigt förhindrad att lämna samtycke på grund av psykisk sjukdom, hämmad förståndsutveckling eller psykisk abnormitet av annat g eller på grund av något annat liknande förhållande. *Lag (1981: 363).*

5 a § Den som inte har fyllt arton år får ej adopteras utan föräldrarnas samtycke. Moderns samtycke skall ha lämnats sedan hon har återhämtat sig tillräckligt efter nedkomsten. Vid adoption av någon annans adoptivbarn skall i stället samtycke inhämtas från barnets adoptivföräldrar eller, om en adoptivförälder är gift med någon av barnets föräldrar, från båda dessa makar.

Samtycke enligt första stycket behövs ej av den som är sinnessjuk, sinnesslö, utan del i vårdnaden eller på okänd ort. Är detta fallet beträffande var och en av dem som enligt första stycket skall samtycka till adoptionen, skall i stället samtycke inhämtas från barnets förmyndare. *Lag (1988: 1251).*

6 § Rätten skall pröva om det är lämpligt att adoptionen äger rum. Tillstånd får ges endast om adoptionen är till fördel för barnet samt sökanden har uppfostrat barnet eller vill uppfostra det eller det annars med hänsyn till det personliga förhållandet mellan sökanden och barnet finns särskild anledning till adoptionen.

Ansökningen får inte bifallas, om det från någon sida har getts eller utlovats ersättning eller om det har avtalats om bidrag till barnets underhåll. Underhållsbidrag i form av engångsbelopp är dock inte hinder för tillstånd till adoptionen, om beloppet har inbetalts till socialnämnden i den församling där adoptanten är kyrkobokförd eller om det till nämnden har utfärdats en förbindelse på beloppet, vilken har godkänts av sökanden och nämnden. För det belopp som har inbetalts till nämnden skall genom dess försorg hos ett svenskt försäkringsbolag inköpas en efter underhållsskyldigheten anpassad livränta åt barnet, om inte avtalet hindrar det eller nämnden finner att beloppet kan användas på något annat lämpligt sätt för barnets underhåll.

Ett avtal om ersättning eller underhåll, som borde ha medfört att ansökningen avslogs om rätten hade känt till avtalet, är utan verkan även om ansökningen bifalls. *Lag (1983: 397).*

7 § Såvitt angår adoptivbarnets ställning till adoptanten och dennes släktingar upphör all verkan av adoptionen, om

1. adoptivbarnet adopteras av annan än adoptantens make, eller
2. adoptanten ingår äktenskap med adoptivbarnet. *Lag (1970: 840).*

8 § Vid tillämpning av bestämmelse i lag eller annan författning som tillägger släktskap eller svågerlag rättslig betydelse skall adoptivbarn anses som adoptantens barn och icke som barn till sina biologiska föräldrar. Har make adopterat andre makens barn eller adoptivbarn, skall dock barnet anses som makarnas gemensamma.

Första stycket gäller ej, om annat är särskilt föreskrivet eller följer av rättsförhållandets natur. *Lag (1976: 612).*

9 § Laga domstol i ärende om antagande av adoptivbarn är rätten i den ort där adoptanten har sitt hemvist. Finns ej behörig domstol enligt vad som nu har sagts, upptages ärendet av Stockholms tingsrätt. *Lag (1976: 612).*

10 § I ärende om antagande av adoptivbarn skall rätten inhämta upplysningar om barnet och sökanden samt huruvida vederlag eller bidrag till barnets underhåll är givet eller utfäst. Har barnet ej fyllt aderton år, skall yttrande inhämtas från socialnämnden i den kommun där sökanden är kyrkobokförd och från socialnämnden i den kommun där den som har vårdnaden om barnet är kyrkobokförd.

Fader eller moder, vars samtycke till adoptionen ej erfordras, skall ändock höras, om det kan ske. Vid adoption av adoptivbarn skall vad nu sagts i stället gälla adoptanten eller, om make adopterat andre makens barn, var och en av makarna. Finns särskild förmyndare vars samtycke ej erfordras, skall även han höras. *Lag (1981: 26).*

11 § Mot rättens beslut i ärende om antagande av adoptivbarn får talan fullföljas av sökanden eller den som skall höras i ärendet. *Lag (1976: 612).*

12 § *har upphävts genom lag (1970: 840).*

13 § *har upphävts genom lag (1970: 840).*

5 kap. Om barnets namn

1 § Om barnets namn är särskilt stadgat. *Lag (1963: 523).*

2 § *har upphävts genom lag (1963: 523).*

3 § *har upphävts genom lag (1963: 523).*

6 kap. Om vårdnad och umgänge

Inledande bestämmelser

1 § Barn har rätt till omvårdnad, trygghet och en god fostran. Barn skall behandlas med aktning för sin person och egenart och får inte utsättas för kroppslig bestraffning eller annan kränkande behandling. *Lag (1983: 47).*

2 § Barn står under vårdnad av båda föräldrarna eller en av dem, om inte rätten har anförtrott vårdnaden åt en eller två särskilt förordnade förmyndare. Vårdnaden om ett barn består till dess att barnet fyller arton år eller dessförinnan ingår äktenskap.

Den som har vårdnaden om ett barn har ett ansvar för barnets personliga förhållanden och skall se till att barnets behov enligt 1 § blir tillgodosedda. Barnets vårdnadshavare svarar även för att barnet får den tillsyn som behövs med hänsyn till dess ålder, utveckling och övriga omständigheter samt skall bevaka att barnet får tillfredsställande försörjning och utbildning.

Om ansvaret i frågor som gäller barnets ekonomiska förhållanden finns bestämmelser i 9–16 kap. *Lag (1983: 47).*

Vårdnadshavare

3 § Barnet står från födelsen under vårdnad av båda föräldrarna, om dessa är gifta med varandra, och i annat fall av modern ensam. Ingår

föräldrarna senare äktenskap med varandra, står barnet från den tidpunkten under vårdnad av dem båda, om inte rätten dessförinnan har anförtrott vårdnaden åt en eller två särskilt förordnade förmyndare.

Om det döms till äktenskapsskillnad mellan föräldrarna står barnet även därefter under båda föräldrarnas vårdnad, om inte den gemensamma vårdnaden upplöses enligt 5, 7 eller 8 §. Skall barnet även efter domen på äktenskapsskillnad stå under båda föräldrarnas vårdnad, skall rätten i domen erinra om att vårdnaden alltjämt är gemensam. *Lag (1983: 47).*

4 § Står barnet under vårdnad av endast en av föräldrarna och vill föräldrarna gemensamt utöva vårdnaden, skall rätten på talan av dem båda förordna i enlighet med deras begäran, om inte gemensam vårdnad är uppenbart oförenlig med barnets bästa.

Föräldrarna kan få gemensam vårdnad också genom registrering hos pastorsämbetet efter anmälan av dem båda

1. till socialnämnden i samband med att nämnden skall godkänna en faderskapsbekräftelse, eller

2. till pastorsämbetet under förutsättning att förordnande om vårdnaden inte har meddelats tidigare och att föräldrarna och barnet är svenska medborgare. *Lag (1990: 1526).*

5 § Står barnet under vårdnad av båda föräldrarna och vill någon av dem att vårdnaden inte längre skall vara gemensam, skall rätten efter vad som är bäst för barnet anförtro vårdnaden åt en av föräldrarna eller, om den förälder som har begärt upplösning av den gemensamma vårdnaden inte motsätter sig fortsatt gemensam vårdnad, låta den gemensamma vårdnaden bestå.

Frågor om ändring i vårdnaden enligt första stycket prövas på talan av en av föräldrarna eller båda. I mål om äktenskapsskillnad får rätten utan yrkande anförtro vårdnaden om barnet åt en av föräldrarna, om gemensam vårdnad är uppenbart oförenlig med barnets bästa. *Lag (1990: 1526).*

6 § Står barnet under vårdnad av endast en av föräldrarna och vill någon av dem få ändring i vårdnaden, skall rätten efter vad som är bäst för barnet anförtro vårdnaden åt den andra föräldern, om denne vill att vårdnaden skall flyttas över till honom eller henne, eller, om en av föräldrarna begär gemensam vårdnad och den andra inte motsätter sig det, förordna att föräldrarna i fortsättningen skall utöva vårdnaden gemensamt.

Frågor om ändring i vårdnaden enligt första stycket prövas på talan av en av föräldrarna eller båda. *Lag (1990: 1526).*

6 a § Vid bedömningen av vad som är bäst för barnet skall rätten fästa avseende särskilt vid barnets behov av en nära och god kontakt med båda föräldrarna. *Lag (1990: 1526).*

7 § Om en förälder vid utövandet av vårdnaden om ett barn gör sig skyldig till missbruk eller försummelse eller i övrigt brister i omsorgen om barnet på ett sätt som medför bestående fara för barnets hälsa eller utveckling, skall rätten besluta om ändring i vårdnaden.

Står barnet under båda föräldrarnas vårdnad och gäller vad som sägs i

första stycket en av dem, skall rätten anförtro vårdnaden åt den andra föräldern ensam. Brister också denne i omsorgen om barnet på det sätt som sägs i första stycket, skall rätten flytta över vårdnaden till en eller två särskilt förordnade förmyndare enligt 13 kap. 8 §.

Står barnet under endast en förälders vårdnad, skall rätten i fall som avses i första stycket flytta över vårdnaden till den andra föräldern eller, om det är lämpligare, till en eller två särskilt förordnade förmyndare enligt 13 kap. 8 §.

Frågor om ändring i vårdnaden enligt denna paragraf prövas på talan av socialnämnden eller, utan särskilt yrkande, i mål om äktenskapsskillnad mellan föräldrarna eller i annat mål som avses i 5 eller 6 §. *Lag (1983: 47).*

8 § Har ett barn stadigvarande vårdats och fostrats i annat enskilt hem än föräldrahemmet och är det uppenbart bäst för barnet att det rådande förhållandet får bestå och att vårdnaden flyttas över till den eller dem som har tagit emot barnet eller någon av dem, skall rätten utse denne eller dessa att såsom särskilt förordnade förmyndare utöva vårdnaden om barnet.

Frågor om överflyttning av vårdnaden enligt första stycket prövas på talan av socialnämnden. *Lag (1983: 47).*

9 § Står barnet under vårdnad av båda föräldrarna och dör en av dem, tillkommer vårdnaden den andre ensam.

Står barnet under vårdnad av endast en av föräldrarna och dör denne, skall rätten på ansökan av den andre eller på anmälan av socialnämnden anförtro vårdnaden åt den andra föräldern eller, om det är lämpligare, åt en eller två särskilt förordnade förmyndare enligt 13 kap. 8 §.

Är båda föräldrarna döda, utövas vårdnaden av barnets förmyndare. *Lag (1983: 47).*

10 § Står barnet under vårdnad av en eller två särskilt förordnade förmyndare och vill någon av barnets föräldrar eller båda få vårdnaden överflyttad till sig, skall rätten besluta efter vad som är bäst för barnet. Rätten får dock inte flytta över vårdnaden till föräldrarna gemensamt, om någon av dem motsätter sig gemensam vårdnad.

Frågor om överflyttning av vårdnaden enligt första stycket prövas på talan av båda föräldrarna eller en av dem eller på talan av socialnämnden. *Lag (1990: 1526).*

Vårdnadens utövande

11 § Vårdnadshavaren har rätt och skyldighet att bestämma i frågor som rör barnets personliga angelägenheter. Vårdnadshavaren skall därvid i takt med barnets stigande ålder och utveckling ta allt större hänsyn till barnets synpunkter och önskemål. *Lag (1983: 47).*

12 § Barnet ingår självt avtal om anställning eller annat arbete, men endast om vårdnadshavaren samtycker till avtalet. Barnet får självt säga upp avtalet och, om barnet har fyllt sexton år, utan nytt samtycke avtala om annat arbete av liknande art.

Barnet eller vårdnadshavaren får säga upp avtalet med omedelbar verkan, om det behövs med hänsyn till barnets hälsa, utveckling eller skolgång. Har vårdnadshavaren sagt upp avtalet av detta skäl, får barnet inte därefter träffa nytt avtal utan vårdnadshavarens samtycke.

Om verkan av att barnet ensamt har träffat avtal om arbete utan att ha rätt till det finns bestämmelser i 9 kap. 6 och 7 §§. *Lag (1983: 47).*

13 § Står barnet under vårdnad av två vårdnadshavare, skall vad som sägs i 11 eller 12 § gälla dem tillsammans.

Är en av vårdnadshavarna till följd av frånvaro, sjukdom eller annan orsak förhindrad att ta del i sådana beslut rörande vårdnaden som inte utan olägenhet kan uppskjutas, bestämmer den andre ensam. Denne får dock inte ensam fatta beslut av ingripande betydelse för barnets framtid, om inte barnets bästa uppenbarligen kräver det. *Lag (1983: 47).*

14 § Om rätten för barn och vårdnadshavare att få stöd och hjälp hos socialnämnden finns bestämmelser i socialtjänstlagen (1980: 620). Socialnämnden förmedlar kontakter med medlare och andra rådgivande samhällsorgan. *Lag (1983: 47).*

Umgänge

15 § Barnets vårdnadshavare har ett ansvar för att barnets behov av umgänge med en förälder som inte är vårdnadshavare eller med någon annan som står barnet särskilt nära så långt möjligt tillgodoses. Vårdnadshavaren skall, om inte särskilda skäl talar mot det, lämna sådana upplysningar rörande barnet som kan främja umgänget.

Motsätter sig barnets vårdnadshavare det umgänge som begärs av en förälder som inte är vårdnadshavare, beslutar rätten på talan av denna förälder i frågan om umgänge efter vad som är bäst för barnet.

Motsätter sig barnets vårdnadshavare det umgänge som begärs av någon annan än en förälder, beslutar rätten på talan av socialnämnden i frågan om umgänge efter vad som är bäst för barnet. *Lag (1990: 1526).*

Förfarandet i mål och ärenden om vårdnad eller umgänge

16 § Anmälan enligt 4 § andra stycket om gemensam vårdnad för föräldrar som inte är gifta med varandra görs hos pastorsämbetet i den församling där barnet är kyrkobokfört. Anmälan skall göras skriftligen av båda föräldrarna.

Beslut av pastorsämbetet får överklagas hos domkapitlet genom besvär. Domkapitlets beslut får överklagas hos kammarrätten. *Lag (1983: 47).*

17 § Frågor om vårdnad eller umgänge tas upp av rätten i den ort där vårdnadshavaren eller någon av vårdnadshavarna har sitt hemvist. Sådana frågor kan tas upp även i samband med äktenskapsmål. Om det inte finns någon behörig domstol, tas frågorna upp av Stockholms tingsrätt.

Frågor om vårdnad som avses i 4–8 och 10 §§ samt frågor om umgänge som avses i 15 § handläggs i den ordning som är föreskriven för tvistemål. Står barnet under vårdnad av båda föräldrarna eller en av dem och är föräldrarna överens i saken, kan de dock anhängiggöra saken genom ansökan.

I mål om vårdnad kan underhållsbidrag för barnet yrkas utan stämning.

Dom i mål om vårdnad eller umgänge får meddelas utan huvudförhandling, om parterna är överens i saken. *Lag (1983: 47).*

18 § I mål om vårdnad eller umgänge får rätten uppdra åt socialnämnden eller något annat organ att i barnets intresse anordna samtal i syfte att nå enighet mellan föräldrarna (samarbetssamtal).

Om rätten lämnar uppdrag enligt första stycket, kan den förklara att målet skall vila under en viss tid. Detsamma gäller om samarbetssamtal redan har inletts och fortsatta samtal kan antas vara till nytta. Om det finns särskilda skäl, kan rätten förlänga den utsatta tiden. *Lag (1990: 1526).*

19 § Rätten skall se till att frågor om vårdnad och umgänge blir tillbörligt utredda.

Innan rätten avgör ett mål eller ärende om vårdnad eller umgänge skall socialnämnden ges tillfälle att lämna upplysningar. Har nämnden tillgång till upplysningar som kan vara av betydelse för frågans bedömning är nämnden skyldig att lämna rätten sådana upplysningar. Om det behövs ytterligare utredning får rätten uppdra åt socialnämnden eller något annat organ att utse någon att verkställa sådan. Rätten får fastställa riktlinjer för utredningen och bestämma en viss tid inom vilken utredningen skall vara slutförd. Om det behövs, får rätten förlänga denna tid. Rätten skall se till att utredningen bedrivs skyndsamt.

Barnet får höras inför rätten, om särskilda skäl talar för det och det är uppenbart att barnet inte kan ta skada av att höras. *Lag (1990: 1526).*

20 §[5] I mål eller ärenden om vårdnad eller umgänge får rätten, för tiden till dess att frågan har avgjorts genom en dom eller ett beslut som har vunnit laga kraft, besluta om vårdnad eller umgänge. Står barnet under vårdnad av båda föräldrarna får rätten i stället besluta vem barnet skall bo tillsammans med. Rätten skall besluta efter vad som är bäst för barnet.

Beslut enligt första stycket får meddelas utan huvudförhandling. Innan beslutet meddelas skall motparten få tillfälle att yttra sig i frågan. Rätten kan inhämta upplysningar från socialnämnden i frågan. Har rätten meddelat ett beslut, skall den ompröva det när målet eller ärendet avgörs.

Ett beslut enligt denna paragraf får verkställas på samma sätt som en dom som har vunnit laga kraft. Beslutet får dock när som helst ändras av rätten. *Lag (1990: 1526).*

21 § I mål om vårdnad eller umgänge kan rätten, i samband med att den meddelar dom eller beslut i saken och om det finns särskilda skäl, på yrkande av part förelägga motparten vid vite att lämna ifrån sig barnet. Har vite förelagts i samband med beslut som avses i 20 § första stycket, kan rätten förordna att föreläggandet skall gälla omedelbart.

Talan mot beslut om föreläggande enligt första stycket får föras endast i samband med talan mot domen eller beslutet om vårdnad eller umgänge.

Frågor om utdömande av förelagt vite prövas av länsrätten på ansökan av den part som har begärt föreläggandet. *Lag (1983: 485).*

22 § I mål eller ärenden om vårdnad eller umgänge gäller i fråga om rättegångskostnader andra och tredje styckena i stället för 18 kap. 1–7 §§ rättegångsbalken.

Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad. En part kan dock

[5] Senaste lydelse 1987: 790.

förpliktas att helt eller delvis ersätta motparten dennes rättegångskostnad, om han eller hon har förfarit på ett sådant sätt som avses i 18 kap. 3 eller 6 § rättegångsbalken eller om det annars finns särskilda skäl.

Skall en part enligt andra stycket helt eller delvis ersätta motpartens rättegångskostnad och har partens ställföreträdare, ombud eller biträde förfarit på ett sådant sätt som avses i 18 kap. 3 eller 6 § rättegångsbalken och därigenom vållat kostnaden helt eller delvis, kan han eller hon förpliktas att tillsammans med parten ersätta kostnaden. Rätten kan besluta om detta även om någon part inte yrkar det.

Denna paragraf tillämpas också när målet eller ärendet handläggs i högre rätt. *Lag (1983: 484).*

7 kap. Om underhållsskyldighet

1 § Föräldrarna skall svara för underhåll åt barnet efter vad som är skäligt med hänsyn till barnets behov och föräldrarnas samlade ekonomiska förmåga. När föräldrarnas underhållsskyldighet bestäms skall hänsyn tas till barnets egna inkomster och tillgångar samt till barnets sociala förmåner under beaktande av vad som följer av föreskrifterna om dessa.

Underhållsskyldigheten upphör när barnet fyller arton år. Går barnet i skolan vid denna tidpunkt eller återupptas skolgången innan barnet fyller nitton år, är föräldrarna dock intill dess barnet fyller tjugoett år underhållsskyldiga så länge skolgången pågår. Till skolgång räknas studier i grundskolan eller gymnasieskolan och annan jämförlig grundutbildning.

I kostnaderna för barnets underhåll skall föräldrarna sinsemellan ta del var och en efter sin förmåga. *Lag (1978: 853).*

2 § Förälder skall fullgöra sin underhållsskyldighet genom att betala underhållsbidrag till barnet, om föräldern

1. inte har vårdnaden om barnet och inte heller varaktigt bor tillsammans med barnet, eller
2. har vårdnaden om barnet gemensamt med den andra föräldern men barnet varaktigt bor tillsammans med endast den andra föräldern.

Underhållsbidrag fastställs genom dom eller avtal.

Vårdnadshavaren får företräda barnet i frågor om underhållsbidrag, även om vårdnadshavaren inte har uppnått myndig ålder. Också särskilt förordnad förmyndare har rätt att företräda barnet. Avtal om underhållsbidrag kan slutas även före barnets födelse. *Lag (1978: 853).*

3 § När underhållsbidrag bestäms enligt 2 § får den bidragsskyldige förbehålla sig ett belopp för eget eller annans underhåll enligt andra-fjärde styckena.

Förbehållsbelopp för den bidragsskyldiges eget underhåll innefattar alla vanliga levnadskostnader. Bostadskostnaden beräknas för sig efter vad som är skäligt. De andra levnadskostnaderna beräknas med ledning av ett normalbelopp. För år räknat utgör normalbeloppet 120 procent av gällande basbelopp enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Om det finns särskilda skäl får ett belopp förbehållas för underhåll åt make som den bidragsskyldige varaktigt bor tillsammans med. Med make jämställs annan som den bidragsskyldige varaktigt bor tillsammans med, om de har barn gemensamt. Förbehållsbeloppet bestäms enligt andra stycket. Normalbeloppet utgör dock 60 procent av basbeloppet.

Oberoende av vad som annars gäller om en förälders underhållsskyldighet mot två eller flera barn får den bidragsskyldige för underhåll åt varje hemmavarande barn förbehålla sig ett belopp som, tillsammans med vad som utges till barnet av den andra föräldern eller för dennas räkning, för år utgör 40 procent av gällande basbelopp. Rätten kan dock bestämma ett annat förbehållsbelopp om det föranleds av omständigheterna i det särskilda fallet. *Lag (1978: 853).*

4 § Har förälder som enligt 2 § skall betala underhållsbidrag haft barnet hos sig under en sammanhängande tid av minst fem hela dygn, får föräldern vid fullgörande av sin bidragsskyldighet tillgodoräkna sig ett avdrag för varje helt dygn av barnets vistelse med 1/40 av det underhållsbidrag som räknat för kalendermånad gäller under tiden för vistelsen. Sådant avdrag får dock inte göras på underhållsbidrag som belöper på senare tid än sex månader från utgången av den kalendermånad då vistelsen upphörde. Det sammanlagda avdragsbelopp som tillgodoräknas föräldern vid ett tillfälle skall, om det slutar på örestal, avrundas till närmast lägre krontal.

Föreligger särskilda skäl kan rätten förordna om andra villkor för avdragsrätten än som anges i första stycket. Mot parts bestridande får sådant förordnande dock inte meddelas för tiden innan talan har väckts.

Rätt till avdrag föreligger ej i fall då underhållsbidraget har fastställts med beaktande av att den bidragsskyldiga föräldern i väsentlig mån fullgör sin underhållsskyldighet genom att ha barnet hos sig. *Lag (1979: 1066).*

5 § Den som varaktigt bor tillsammans med annans barn och med förälder som har vårdnaden om barnet är underhållsskyldig mot barnet, om han eller hon är gift med föräldern eller har eget barn tillsammans med föräldern. Om det finns särskilda skäl, kvarstår underhållsskyldigheten även sedan barnet har flyttat hemifrån.

Underhållsskyldigheten bestäms på samma sätt som för förälder enligt 1 § men gäller ej till den del barnet kan få underhåll från den förälder som den underhållsskyldige ej bor tillsammans med. *Lag (1978: 853).*

6 § Om annan än den som enligt 2 § har att betala underhållsbidrag försummar sin underhållsskyldighet, kan rätten ålägga den försumlige att betala underhållsbidrag till barnet. *Lag (1978: 853).*

7 § Underhållsbidrag betalas i förskott för kalendermånad.

Avtal om att underhållsbidrag för framtiden skall betalas med ett engångsbelopp eller för längre perioder än tre månader är giltigt endast om avtalet är skriftligt och bevittnat av två personer. Är barnet under arton år skall avtalet dessutom vara godkänt av socialnämnden i kommun där barnet eller dess vårdnadshavare är varaktigt bosatt eller, om ingen av dem är varaktigt bosatt i riket, av socialnämnden i Stockholm.

Rätten får bestämma annat betalningssätt än som anges i första stycket, om det finns särskilda skäl.

Underhållsbidrag i form av ett engångsbelopp skall betalas till socialnämnden om barnet är under arton år. I fråga om sådan betalning tillämpas 4 kap. 6 § andra stycket tredje meningen.

Betalning i strid mot denna paragraf medför inte befrielse från skyldigheten att betala underhållsbidrag på föreskrivet sätt. *Lag (1983: 397).*

8 § Talan om att underhållsbidrag skall fastställas får inte bifallas för längre tid tillbaka än tre år före den dag då talan väcktes, om inte den bidragsskyldige medger det. *Lag (1978: 853).*

9 § Rätten att kräva ut fastställt underhållsbidrag går förlorad tre år efter den ursprungligen gällande förfallodagen, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Har utmätning för underhållsbidraget skett före den tidpunkt som anges i första stycket eller har den bidragsskyldige blivit försatt i konkurs på grund av ansökan som har gjorts före denna tidpunkt, får betalning för fordringen tas ut ur den utmätta egendomen eller erhållas i konkursen även därefter.

Har före den tidpunkt som anges i första stycket ansökan gjorts om förordnande av god man enligt ackordslagen (1970: 847), får underhållsbidraget krävas ut inom tre månader från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord har följt, ackordsfrågan avgjordes. Kommer ackord till stånd, får fordringen krävas ut inom tre månader från det att ackordet skulle ha fullgjorts. Har utmätning för underhållsbidraget eller konkursansökan gjorts inom tid som nu har angetts, gäller vad som föreskrivs i andra stycket.

Avtal i strid mot denna paragraf är ogiltigt. *Lag (1978: 853).*

10 § Dom eller avtal om underhåll kan jämkas av rätten, om ändring i förhållandena föranleder det. För tiden innan talan har väckts får jämkning dock mot parts bestridande göras endast på så sätt att obetalda bidrag sätts ned eller tas bort.

Avtal om underhåll kan också jämkas av rätten, om avtalet är oskäligt med hänsyn till omständigheterna vid dess tillkomst och förhållandena i övrigt. Beslut om att erhållna bidrag skall betalas tillbaka får dock meddelas endast om det finns särskilda skäl.

Har fastställt underhållsbidrag, som utges fortlöpande, under en tid av sex år inte ändrats till beloppet på annat sätt än som avses i 1 § lagen (1966: 680) om ändring av vissa underhållsbidrag, kan rätten för tiden efter det att talan har väckts ompröva vad som har bestämts om underhållet, utan att anledning till jämkning enligt första eller andra stycket behöver åberopas.

Dom eller avtal om underhållsbidrag för tid intill dess barnet har nått en viss ålder utgör inte hinder att pröva frågan om bidrag för tiden därefter. *Lag (1978: 853).*

11 § Socialnämnd, som enligt 2 kap. 1 § skall sörja för att faderskapet till barn fastställs, skall se till att barnet tillförsäkras underhåll. *Lag (1981: 26).*

12 § Talan om underhåll till barn upptas av rätten i den ort där svaranden har sitt hemvist. Sådan fråga kan väckas även i samband med mål om fastställande av faderskapet till barn, äktenskapsmål eller mål om vårdnaden om barn.

Finns ej behörig domstol enligt första stycket, upptas målet av Stockholms tingsrätt. *Lag (1978: 853).*

13 § Två eller flera mål om skyldighet för någon att utge underhållsbidrag till barn får handläggas i en rättegång, om det är till nytta för utredningen eller prövningen. I sådant fall får domstol som enligt 12 § är behörig att uppta ett av målen utan hinder av nämnda paragraf uppta även det eller de andra, om talan i målen väcks vid domstolen och det är lämpligt att målen handläggs där.

Rätten kan besluta att åter särskilja mål som har förenats enligt första stycket.

Har rätten att avgöra vilken av flera män som är far till ett barn, får talan om underhållsbidrag ej prövas slutligt innan faderskapsfrågan har avgjorts genom dom som vunnit laga kraft. *Lag (1978: 853).*

14 § I mål om underhåll till barn har socialnämnd som enligt 11 § skall tillse att barnet tillförsäkras underhåll rätt att föra talan för barnet. Var och en som kan föra talan för barnet skall beredas tillfälle att yttra sig i målet.

Underhållsbidrag får bestämmas till olika belopp för särskilda delar av underhållstiden.

Underhåll till barn får ej mot den underhållsskyldiges bestridande bestämmas för tid efter det barnet fyllt arton år, innan det kan tillförlitligt bedömas om underhållsskyldighet föreligger därefter. *Lag (1981: 26).*

15 § I mål om underhåll till barn får rätten, för tiden till dess att frågan har avgjorts genom en dom eller ett beslut som har vunnit laga kraft, besluta om underhållet efter vad som är skäligt. Skyldighet att utge bidrag får dock åläggas någon endast om det finns sannolika skäl för att bidragsskyldighet föreligger. Har fråga om underhåll väckts i samband med mål om fastställande av faderskap till barn, får beslut om skyldighet att utge bidrag inte meddelas, om flera män är instämda i målet.

Beslut enligt första stycket kan meddelas utan huvudförhandling. Innan beslutet meddelas, skall motparten få tillfälle att yttra sig i frågan. Har rätten meddelat ett beslut, skall den ompröva det när målet avgörs.

Ett beslut enligt denna paragraf får verkställas på samma sätt som en dom som har vunnit laga kraft. Beslutet får dock när som helst ändras av rätten. *Lag (1987: 790).*

16 § Har någon genom skriftlig, av två personer bevittnad handling åtagit sig att till barn för vilket faderskapet skall fastställas utge underhållsbidrag för tid intill dess resultatet av blodundersökning om faderskapet föreligger, gäller i fråga om verkställighet på grund av handlingen vad som är föreskrivet om verkställighet på grund av förbindelse att utge underhåll enligt denna balk.

Beträffande åtagande enligt första stycket skall i övrigt i tillämpliga delar gälla vad som i lag eller annan författning är föreskrivet för fall då rätten enligt 15 § har meddelat förordnande om underhållsbidrag till barn. *Lag (1979: 339).*

17 § Om rätt för den som har betalt underhållsbidrag att få ersättning av allmänna medel finns bestämmelser i lagen (1969: 620) om ersättning i vissa fall för utgivna underhållsbidrag. *Lag (1979: 339).*

18 § Har en man haft kostnader för ett barns försörjning därför att han har varit att anse som eller antagits vara barnets far, men fastställs att en annan man är far till barnet, har den förstnämnde endast om det finns särskilda skäl rätt till ersättning av den andre för kostnaderna. *Lag (1979: 339).*

19 § I mål om underhåll till barn gäller följande avvikelser från 18 kap. rättegångsbalken, om barnet förlorar målet.

Om det finns särskilda skäl, får förordnas att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad. Finns det inte sådana skäl och har barnet i rättegången företrätts av en förälder som varaktigt bor tillsammans med barnet, skall föräldern i stället för barnet åläggas att ersätta motparten dennes rättegångskostnad. *Lag (1985: 358).*

8 kap. *har upphävts genom lag (1973: 802).*

9 kap. Om underårigs omyndighet

1 § Den som är under aderton år (underårig) är omyndig och äger icke själv råda över sin egendom eller åtaga sig förbindelser i vidare mån än som följer av vad som skall gälla på grund av lag eller villkor vid förvärv genom gåva eller testamente. *Lag (1974: 236).*

2 § Om rätt för underårig att själv taga tjänst eller annat arbete stadgas i 6 kap. *Lag (1974: 236).*

2 a § Underårig med eget hushåll får för den dagliga hushållningen eller uppfostran av barn, som tillhör hushållet, själv ingå sådana rättshandlingar, som sedvanligen företagas för dessa ändamål.

Rättshandling som avses i första stycket är dock ej bindande för den underårige, om den med vilken rättshandlingen slöts insåg eller bort inse, att det som anskaffades genom rättshandlingen ej var erforderligt.

Missbrukar den underårige behörighet, som tillkommer honom enligt första stycket, kan rätten på ansökan av förmyndaren frånkänna honom behörigheten. Sådant beslut kan upphävas på ansökan av förmyndaren eller den omyndige, om ändrade förhållanden inträtt.

Rättens beslut enligt tredje stycket skall ofördröjligen kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning. *Lag (1977: 658).*

3 § Underårig äge själv råda över vad han genom eget arbete förvärvat efter det han fyllt sexton år. Detsamma gäller avkastningen av sådan egendom och vad som trätt i egendomens ställe.

Förmyndaren må med överförmyndarens samtycke omhändertaga egendom, varom i första stycket sägs, såvitt det må anses erforderligt med hänsyn till myndlingens uppfostran eller välfärd. Innan samtycke meddelas, skall överförmyndaren bereda myndlingen tillfälle att yttra sig.

3 a § *har upphävts genom lag (1974: 236).*

4 § Har genom gåva eller testamente egendom tillfallit underårig under villkor att han må själv råda däröver, skall vad i 3 § andra stycket stadgas äga motsvarande tillämpning, dock att överförmyndarens samtycke erfordras blott i det fall att den underårige fyllt sexton år. I sådant fall skall överförmyndaren, innan samtycke gives, bereda jämväl fångesmannen eller hans arvingar tillfälle att yttra sig, om det kan ske utan märklig omgång eller tidsutdräkt.

5 § Idkar underårig, som fyllt sexton år, näring med tillstånd varom i 15 kap. 13 § sägs, äge han ingå sådana rättshandlingar, som falla inom området för rörelsen. Vad nu är stadgat gälle dock ej i fråga om rättshandling som avses i 15 kap. 15 §. *Lag (1974: 1038).*

6 § Har underårig utan erforderligt samtycke ingått avtal, äge den, med vilken avtalet slöts, frånträda avtalet, så länge det ej blivit godkänt eller behörigen fullgjort. Visste han att avtalet slöts med underårig, må han dock ej, med mindre han hade anledning antaga att den underårige ägde behörighet att sluta avtalet, frånträda detta under den tid som vid dess ingående må hava blivit bestämd för godkännande eller eljest skäligen kunde beräknas åtgå därför. Ej må den, hos vilken underårig tagit tjänst eller annat arbete, frånträda avtalet härom, så länge detta fullgöres av den underårige.

Meddelande, varigenom avtalet frånträdes, må ske jämväl till den underårige själv.

7 § Varder avtal, som underårig ingått utan erforderligt samtycke, ej gällande, bäre envar åter vad han mottagit eller utgive, om det ej kan ske, ersättning för dess värde. Dock vare den underårige, där ej i andra stycket annorlunda stadgas, icke pliktig att utgiva sådan ersättning i vidare mån än vad han mottagit använts till skäligt underhåll eller eljest finnes hava för honom medfört nytta.

Har den underårige vid avtals ingående genom falska uppgifter om sin behörighet vilselett den, med vilken avtalet slöts, vare han, om avtalet ej blir gällande, pliktig att i den omfattning som prövas skälig utgiva ersättning för den förlust som föranletts av avtalet. Var förfarandet straffbart, skall ersättning gäldas efter vad i allmänhet gäller om skadestånd på grund av brott.

10 kap. Om förmyndare

1 § Den som är underårig eller som har förvaltare får inte vara förmyndare. *Lag (1988: 1251).*

2 § För barn som står under vårdnad av bägge föräldrarna är dessa förmyndare. Om någon av föräldrarna inte får vara förmyndare enligt 1 § eller blir entledigad från förmynderskapet, är den andre barnets förmyndare.

För barn som står under vårdnad av endast den ene av sina föräldrar är denne ensam förmyndare. *Lag (1988: 1251).*

3 § Ingår underårigt barn äktenskap, skall den som vid äktenskapets ingående var förmyndare för barnet alltjämt vara barnets förmyndare. *Lag (1988: 1251).*

4 § Har en underårig inte någon förmyndare, skall rätten förordna sådan. *Lag (1988: 1251).*

5 § Har förmyndare förordnats enligt 4 § på grund av att fadern eller modern är underårig, gäller förordnandet till dess fadern eller modern har uppnått myndig ålder. *Lag (1988: 1251).*

6 § Till förmyndare skall utses en rättrådig, erfaren och i övrigt lämplig man eller kvinna.

För underåriga syskon bör gemensam förmyndare förordnas, om inte särskilda skäl talar emot det. *Lag (1988: 1251).*

7 § Skall efter föräldrarnas död förmyndare förordnas för en underårig och har föräldrarna eller en av dem gett tillkänna vem de önskar till förmyndare, skall denna person förordnas, om han eller hon inte är olämplig. *Lag (1988: 1251).*

8 § När omständigheterna påkallar det, får flera förmyndare förordnas för den underårige.

Kan den eller de som på grund av lag skall vara förmyndare inte lämpligen handha förmynderskapet allena, skall medförmyndare förordnas. *Lag (1988: 1251).*

9 § En förmyndare har rätt att på begäran bli entledigad från förmynderskapet. Detta gäller dock ej, om förmynderskapet utövas av föräldrarna eller en av dem och särskilda skäl talar mot att förmyndaren entledigas.

Har två särskilt förordnade förmyndare utsetts att gemensamt utöva vårdnaden om ett barn och vill någon av förmyndarna att vårdnaden inte längre skall vara gemensam, skall rätten på talan av en av dem eller båda anförtro vårdnaden om barnet åt en av dem efter vad som är bäst för barnet. *Lag (1988: 1251).*

10 § En förmyndare skall entledigas, om förmyndaren vid utövandet av förmynderskapet gör sig skyldig till missbruk eller försummelse, om förmyndaren kommer på ekonomiskt obestånd och på grund därav är olämplig att vara förmyndare eller om förmyndaren av någon annan orsak inte längre är lämplig som förmyndare. *Lag (1988: 1251).*

11 § Dör förmyndaren och finns det inte någon som på grund av lag skall vara förmyndare, skall den som har boet i sin vård utan dröjsmål anmäla förhållandet till den tingsrätt hos vilken förmynderskapet är eller skall vara inskrivet. *Lag (1988: 1251).*

12 § Förmynderskap står under tillsyn av överförmyndaren och tingsrätten. *Lag (1988: 1251).*

13 § Fråga om förordnande av förmyndare tas upp av den tingsrätt där förmynderskapet är inskrivet eller, om inskrivning av förmynderskapet inte har ägt rum, av den tingsrätt där inskrivning skall ske.

Fråga om entledigande av förmyndare tas upp av den tingsrätt där förmynderskapet är eller skall vara inskrivet. *Lag (1988: 1251).*

14 § I ärende om förordnande av förmyndare skall rätten bereda överförmyndaren tillfälle att lämna förslag på person som är lämplig för uppdraget. *Lag (1988: 1251).*

15 § Ingen får förordnas till förmyndare eller entledigas från ett förmynderskap utan att ha fått tillfälle att yttra sig. *Lag (1988: 1251).*

16 § Kan slutligt beslut ej ges omedelbart i ärende om förordnande av förmyndare, får rätten, om den omyndiges angelägenheter kräver omedelbar vård, förordna förmyndare för tiden till dess ärendet avgörs. *Lag (1988: 1251).*

17 § Uppkommer fråga om att enligt 10 § entlediga en förmyndare och kan slutligt beslut ej ges omedelbart, får rätten, om dröjsmål skulle medföra fara för den underårige, besluta att förmyndaren skall skiljas från sitt uppdrag för tiden till dess ärendet avgörs.

Innan rätten meddelar beslut enligt första stycket, skall förmyndaren beredas tillfälle att yttra sig, om det inte är fara i dröjsmål. *Lag (1988: 1251).*

18 § Ansökan om förordnande eller entledigande av en förmyndare får göras, förutom av överförmyndaren och förmyndare, av den underårige själv, om denne har fyllt sexton år, samt av hans eller hennes make och närmaste släktingar. En förmyndare som inte längre är lämplig att utöva vårdnaden får entledigas även på ansökan av socialnämnden. Frågor som avses i denna paragraf skall rätten också ta upp självmant, när anledning förekommer till det.

I ärende som avses i första stycket skall rätten, när det rör en underårig som fyllt sexton år, bereda denne tillfälle att yttra sig, om det kan ske.

Rättens beslut i ärende som avses i första stycket får överklagas, förutom av den som beslutet särskilt rör, av var och en som har rätt att göra ansökan. *Lag (1988: 1251).*

11 kap. Om god man och förvaltare

Om god man

1 § Kan en förmyndare på grund av sjukdom eller av annan orsak inte utöva förmynderskapet eller blir förmyndaren enligt 10 kap. 17 § skild från utövningen av det, skall rätten förordna god man att i förmyndarens ställe vårda den underårigas angelägenheter. *Lag (1988: 1251).*

2 § Har en förmyndare eller förmyndarens make och den underårige del i oskiftat dödsbo, skall rätten förordna god man att vårda den underårigas rätt i boet vid boutredningen liksom vid bodelning och skifte eller ingående av avtal om sammanlevnad i oskiftat bo.

God man skall även förordnas när den som har en förmyndare, god man eller förvaltare skall företa en rättshandling eller vara part i en rättegång och behöver biträde men enligt 13 kap. 2 § inte kan företrädas av förmyndaren, den gode mannen eller förvaltaren.

God man skall också i annat fall än som avses i första eller andra stycket förordnas för den som har förmyndare, god man eller förvaltare, om det förekommer en angelägenhet i vilken han eller hon har ett intresse som strider mot sådan företrädares eller dennes makes intresse. Rätten skall meddela sådant förordnande om förmyndaren, den gode mannen eller förvaltaren eller den som denne i sådan egenskap företräder begär det eller det annars är lämpligt. *Lag (1988: 1251).*

3 § Rätten skall förordna god man,

1. om det vid ett dödsfall finns en till namnet känd arvinge som vistas på okänd eller avlägsen ort och därför inte kan bevaka sin rätt i boet och förvalta sin lott i det,

2. om det vid ett dödsfall inte kan utredas, huruvida den döde har efterlämnat någon arvinge som är arvsberättigad före allmänna arvsfonden eller före eller tillsammans med någon annan känd arvinge, eller också kännedom finns om arvinge efter den döde men kunskap saknas såväl om arvingens namn som om hans vistelseort, och det på grund av sådan omständighet krävs att okänd arvinges rätt bevakas och hans eller hennes lott i boet förvaltas,

3. om en testamentstagare vistas på okänd eller avlägsen ort eller är okänd och hans eller hennes rätt därför behöver iakttas enligt vad som föreskrivs om arvinge,

4. om det i övrigt krävs att en bortavarandes rätt bevakas eller en bortavarandes egendom förvaltas,

5. om det enligt förordnande i testamente eller annan rättshandling beror av en framtida händelse, vem egendom skall tillfalla, eller egendom först framdeles skall tillträdas med äganderätt, och det krävs att den blivande ägarens rätt bevakas eller att egendomen förvaltas för den blivande ägarens räkning, eller

6. om egendom, enligt vad som särskilt föreskrivs, skall ställas under vård och förvaltning av god man som avses i detta kapitel.

Förordnande enligt första stycket sker efter anmälan eller när behovet blir känt på annat sätt. Krävs en god man för den som har rätt i ett dödsbo, skall det anmälas hos tingsrätten av den som har boet i sin vård.

Rättshandlingar som en god man har företagit med stöd av ett förordnande enligt denna paragraf gäller, även om den egendom som förordnandet avsåg tillfaller någon som den gode mannen inte var förordnad att företräda. *Lag (1988: 1251).*

4 § Om någon på grund av sjukdom, hämmad förståndsutveckling, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande behöver hjälp med att bevaka sin rätt, förvalta sin egendom eller sörja för sin person, skall rätten, om det behövs, förordna god man för honom eller henne. Förordnande får inte meddelas utan samtycke av den för vilken god man skall utses, om inte den enskildes tillstånd hindrar att hans eller hennes mening inhämtas. Lag *(1988: 1251).*

5 § En rättshandling som en god man har företagit utanför sitt förordnande är inte bindande för den som förordnandet avser. En rättshandling som utan dennes samtycke företagits inom ramen för förordnandet är inte heller bindande för den som förordnandet avser, såvida inte denne på grund av sitt tillstånd varit ur stånd att ge uttryck för sin mening eller denna av annan orsak inte har kunnat inhämtas.

Har den gode mannen inom ramen för förordnandet ingått en rättshandling som sedvanligen företas för den dagliga hushållningen, skall samtycke från den som han företräder anses föreligga, om denne inte före rättshandlingen har gett uttryck för annat till den mot vilken rättshandlingen riktade sig. *Lag (1988: 1251).*

6 § Om en rättshandling som en god man har företagit inte blir bindande enligt 5 §, är den gode mannen skyldig att ersätta godtroende tredje man skada som denne har tillfogats. Detta gäller dock inte, om rättshandlingen saknar bindande verkan mot den för vars räkning den har företagits till följd av någon särskild omständighet, som den gode mannen inte kände till och som tredje man inte med fog kunde förutsätta att den gode mannen skulle känna till. *Lag (1988: 1251).*

Om förvaltare

7 § Om någon beträffande vilken det föreligger en sådan situation som anges i 4 § är ur stånd att vårda sig eller sin egendom, får rätten förordna förvaltare för honom eller henne. Förvaltare får dock inte förordnas, om det är tillräckligt att god man förordnas eller att den enskilde på något annat mindre ingripande sätt får hjälp.

Förvaltaruppdraget skall anpassas till den enskildes behov i varje särskilt fall och får begränsas till att avse viss egendom eller angelägenhet eller egendom överstigande ett visst värde.

Rätten får överlåta åt överförmyndaren att närmare bestämma uppdragets omfattning. *Lag (1988: 1251).*

8 § Utan hinder av förvaltarförordnande enligt 7 § har den som avses med förordnandet rätt att själv

1. sluta avtal om tjänst eller annat arbete,
2. förfoga över vad han eller hon genom eget arbete har förvärvat efter det att förvaltare har förordnats, liksom avkastningen av sådan egendom och vad som har trätt i egendomens ställe samt
3. förfoga över vad han eller hon efter det att förvaltare har förordnats erhåller genom gåva eller testamente under villkor att egendomen inte skall omfattas av förvaltarens rådighet.

Om särskilda skäl föranleder det, får dock rätten föreskriva att förvaltaruppdraget skall omfatta även förhållande som avses i första stycket. *Lag (1988: 1251).*

9 § Förvaltaren har inom ramen för förvaltaruppdraget ensam rådighet över den enskildes egendom och företräder denne i alla angelägenheter som omfattas av uppdraget.

Den som har förvaltare är inte behörig att företa rättshandlingar för annans räkning. *Lag (1988: 1251).*

10 § Med förvaltarens samtycke får den enskilde själv företa rättshandlingar även i en angelägenhet som omfattas av förvaltaruppdraget. Om verkan av avtal som den enskilde har ingått utan samtycke gäller vad som föreskrivs i 9 kap. 6 och 7 §§ för underåriga. *Lag (1988: 1251).*

11 § Den enskilde är inte bunden av en rättshandling som en förvaltare har företagit utanför sitt förordnande. Förvaltaren är i sådant fall skyldig att ersätta godtroende tredje man skada som denne har tillfogats. *Lag (1988: 1251).*

Gemensamma bestämmelser

12 § Till god man eller förvaltare skall utses en rättrådig, erfaren och i övrigt lämplig man eller kvinna. Skall en god man förordnas att bevaka en underårigs eller bortavarandes rätt i dödsbo och har den avlidne gett tillkänna vem den avlidne önskar till god man, skall denna person förordnas, om han eller hon inte är olämplig.

Den som är underårig eller som själv har förvaltare får inte vara god man eller förvaltare. *Lag (1988: 1251).*

13 § När omständigheterna påkallar det, kan flera gode män eller förvaltare förordnas för den enskilde.

Är flera gode män eller förvaltare ansvariga för skada som har tillfogats tredje man, svarar de solidariskt för ersättningen. Ersättningsansvaret skall slutligt fördelas mellan de ansvariga efter den grad av vållande som åvilar dem. Om någon saknar tillgångar att betala sin andel med, skall de övrigas ansvarighet för bristen bestämmas enligt samma grunder. *Lag (1988: 1251).*

14 § Godmanskap och förvaltarskap står under tillsyn av överförmyndaren och tingsrätten. *Lag (1988: 1251).*

15 § Ansökan om förordnande av god man eller förvaltare får göras av överförmyndaren, förmyndare, den som ansökningen avser, om han eller hon har fyllt sexton år, samt av hans eller hennes make och närmaste släktingar.

Ansökan om förordnande av förvaltare får också göras av god man som avses i 4 §.

Frågor om förordnande av god man eller förvaltare skall rätten också ta upp självmant, när anledning förekommer till det. *Lag (1988: 1251).*

16 § I ärende om förordnande av god man eller förvaltare för någon som har fyllt sexton år skall rätten bereda denne tillfälle att yttra sig, om det kan ske.

I ärende om förordnande av god man enligt 4 § eller förvaltare skall, om det inte är obehövligt, rätten också inhämta yttrande från make och närmaste släktingar, överförmyndaren, vårdinrättning, omsorgsnämnd och socialnämnd. Den som ansökningen avser skall höras muntligen, om det kan ske utan skada för honom eller henne och det inte är uppenbart att han eller hon inte förstår vad saken gäller. Rätten kan dock underlåta att höra den enskilde muntligen om denne själv har gjort ansökan eller medgivit det ifrågasatta förordnandet eller det annars finns särskilda skäl.

Myndigheter och inrättningar som anges i andra stycket är skyldiga att lämna rätten sådana uppgifter som kan vara av betydelse i ärendet. *Lag (1988: 1251).*

17 § Innan rätten förordnar förvaltare skall den inhämta läkarintyg eller annan likvärdig utredning om den enskildes hälsotillstånd. Detta gäller även i ärende om förordnande av god man enligt 4 §, när den enskilde inte har lämnat sitt samtycke.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådan utredning som avses i första stycket. *Lag (1988: 1251).*

18 § Kan slutligt beslut ej ges omedelbart i ärende om förordnande av god man eller förvaltare, får rätten, om den enskildes angelägenheter kräver omedelbar vård eller ett dröjsmål uppenbarligen skulle medföra fara för den enskilde eller hans egendom, förordna god man eller förvaltare för tiden till dess ärendet slutligt avgörs. Sådant förordnande kan beträffande god man som avses i 4 § eller förvaltare meddelas även för den som är underårig att gälla från och med den dag då han eller hon fyller arton år.

Innan beslut enligt första stycket meddelas skall den som ansökningen avser ha fått tillfälle att yttra sig, om det kan ske utan större tidsförlust och utan skada för honom eller henne.

Beslut enligt första stycket får när som helst ändras av rätten. *Lag (1988: 1251).*

19 § Om en god man eller förvaltare inte längre behövs, skall rätten besluta att godmanskapet eller förvaltarskapet skall upphöra. Har god man förordnats enligt 3 § 1–5, skall den gode mannen entledigas så snart den som förordnandet avser begär det. När en god man eller förvaltare har slutfört sitt uppdrag, skall han genast anmäla det till rätten.

En god man eller förvaltare har rätt att på begäran bli entledigad från sitt uppdrag. Skall godmanskapet eller förvaltarskapet fortsätta, är han dock skyldig att kvarstå till dess en ny god man eller förvaltare har utsetts. *Lag (1988: 1251).*

20 § En god man eller förvaltare som gör sig skyldig till missbruk eller försummelse vid utövandet av sitt uppdrag eller som kommer på ekonomiskt obestånd och på grund därav är olämplig för uppdraget eller som av någon annan orsak inte längre är lämplig att inneha detta, skall entledigas från uppdraget.

Uppkommer fråga om att enligt första stycket entlediga en god man eller förvaltare och kan slutligt beslut inte ges omedelbart, får rätten, om dröjsmål skulle medföra fara för den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser, besluta att den gode mannen eller förvaltaren skall skiljas från sitt uppdrag för tiden till dess ärendet avgörs. *Lag (1988: 1251).*

21 § Ansökan om entledigande av en god man eller förvaltare och om upphörande av godmanskap eller förvaltarskap får göras av någon av dem som avses i 15 § första stycket eller av den gode mannen eller förvaltaren.

Rätten får också självmant ta upp frågor som avses i första stycket.

I ärende enligt denna paragraf skall rätten bereda den enskilde tillfälle att yttra sig, om det kan ske. *Lag (1988: 1251).*

22 § Dör en god man eller förvaltare, skall den som har boet i sin vård utan dröjsmål anmäla förhållandet till den tingsrätt där godmanskapet eller förvaltarskapet är eller skall vara inskrivet. *Lag (1988: 1251).*

23 § Rätten är skyldig att på ansökan av någon av dem som anges i 15 § första stycket eller av den gode mannen eller förvaltaren pröva om ett godmanskaps eller förvaltarskaps omfattning bör jämkas. Rätten kan också utan ansökan göra en sådan prövning.

Innan rätten meddelar beslut enligt första stycket, skall den gode mannen eller förvaltaren samt överförmyndaren och den enskilde beredas tillfälle att yttra sig.

Kan slutligt beslut inte ges omedelbart, får rätten, om dröjsmål skulle medföra fara för den enskilde, meddela beslut i frågan för tiden till dess ärendet avgörs. I fråga om sådant beslut tillämpas bestämmelserna i 18 § andra och tredje styckena. *Lag (1988: 1251).*

24 § Innan rätten förordnar någon till god man eller förvaltare eller entledigar någon från ett sådant uppdrag, skall han eller hon ges tillfälle att yttra sig. Är det fråga om beslut enligt 20 § andra stycket, skall den gode mannen eller förvaltaren beredas tillfälle att yttra sig, om det inte är fara i dröjsmål. *Lag (1988: 1251).*

25 § Frågor om förordnande eller entledigande av god man enligt 1 eller 2 § tas upp av den tingsrätt där förmynderskapet, godmanskapet eller förvaltarskapet är eller skall vara inskrivet. Är det fråga om förmynderskap som inte skall vara inskrivet, avgörs frågan om behörig domstol med tillämpning av 12 kap. 1 § andra stycket.

Uppkommer vid utredning av ett dödsbo fråga om förordnande av god man enligt 3 §, hör ärendet till den tingsrätt varunder boet lyder. Skall god man annars förordnas enligt 3 §, tas ärendet upp av tingsrätten i den ort där den för vilken god man skall förordnas har egendom eller där annars behov av god man har yppat sig.

Andra frågor som gäller godmanskap enligt 1–3 §§ tas upp av den tingsrätt där godmanskapet är inskrivet. *Lag (1988: 1251).*

26 § Ansökan om förordnande av god man enligt 4 § eller av förvaltare tas upp av tingsrätten i den ort där den som avses med ansökningen har sitt hemvist eller, om han eller hon inte har hemvist i riket, av Stockholms tingsrätt.

Andra frågor som gäller godmanskap enligt 4 § eller förvaltarskap tas upp av den tingsrätt där godmanskapet eller förvaltarskapet är inskrivet. *Lag (1988: 1251).*

27 § Rättens beslut i frågor som gäller godmanskap eller förvaltarskap får överklagas, förutom av den som beslutet rör, av var och en som har rätt att göra ansökan i frågan. Den i vars ställe god man förordnats enligt 2 § första och andra styckena får dock inte överklaga beslut om sådant förordnande. *Lag (1988: 1251).*

28 § Rätten skall genast kungöra beslut om anordnande eller upphörande av förvaltarskap i Post- och Inrikes Tidningar. Sådan kungörelse skall också ske av beslut om jämkning av förvaltarskaps omfattning enligt 23 §. *Lag (1988: 1251).*

12 kap. Om inskrivning av förmynderskap, godmanskap och förvaltarskap

1 § Förmynderskap för underårig skall inskrivas, då

1. särskild förmyndare förordnas för den underårige,

2. den underårige annorledes än genom upptagande av lån har förvärvat egendom, som skall stå under förmyndarens förvaltning och som till sitt värde överstiger ett belopp motsvarande två gånger gällande basbelopp enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring,

3. rätten av annan särskild anledning finner att inskrivning bör ske.

Inskrivningen skall ske hos rätten i den ort, där den som utövar förmynderskapet har hemvist inom riket eller, om inskrivningen föranledes av att fader eller moder som ensam utövat förmynderskapet avlidit, där denne senast haft sådant hemvist. Utöva föräldrar förmynderskapet gemensamt och ha de skilda hemvist, skall inskrivningen ske där fadern har hemvist eller, om den föranledes av fråga om moderns entledigande från förmynderskapet, där hon har hemvist. Finns ej domstol som enligt vad nu har sagts är behörig att verkställa inskrivningen, skall denna ske vid Stockholms tingsrätt. *Lag (1976: 612).*

2 § Godmanskap och förvaltarskap skall skrivas in vid den tingsrätt där ansökan om anordnande av godmanskapet eller förvaltarskapet gjordes. *Lag (1988: 1251).*

3 § Finner den tingsrätt där ett förmynderskap är inskrivet, med hänsyn till den omyndiges eller hans föräldrars boningsort eller av annan orsak, att tillsynen över förmynderskapet lämpligen bör flyttas över till en annan tingsrätt, får den tingsrätt där förmynderskapet är inskrivet besluta om överflyttning. Underrättelse om beslutet skall utan dröjsmål ges till den tingsrätt dit tillsynen flyttas, och förmynderskapet skall skrivas in där.

Första stycket tillämpas även i fråga om godmanskap enligt 11 kap. 1 – 3 §§. Överflyttning av godmanskap som avses i 11 kap. 1 eller 2 § får dock, om även förmynderskapet, godmanskapet eller förvaltarskapet är inskrivet, inte ske annat än i samband med överflyttning av detta.

Om den tingsrätt där ett godmanskap enligt 11 kap. 4 § eller ett förvaltarskap är inskrivet får kännedom om att den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser har fått sitt hemvist på en ort som hör under en annan tingsrätt, skall den förstnämnda tingsrätten flytta över tillsynen dit. Underrättelse om beslutet skall utan dröjsmål ges till den tingsrätt dit tillsynen har flyttats, och godmanskapet eller förvaltarskapet skall skrivas in där. *Lag (1988: 1251).*

4 § När förmynderskap, godmanskap eller förvaltarskap skrivs in, skall tingsrätten, om det behövs, ange vilken överförmyndare som skall utöva tillsynen.

I fråga om överflyttning av tillsynen över förmynderskap, godmanskap

eller förvaltarskap från en överförmyndare till en annan inom samma domsaga tillämpas 3 §. *Lag (1988: 1251).*

5 § Tingsrätten skall se till att förmynderskap skrivs in och förmyndare förordnas, då det skall ske. *Lag (1988: 1251).*

6 § Då rätten har meddelat beslut om inskrivning av förmynderskap, godmanskap eller förvaltarskap, skall anteckning därom ske i förmynderskapsbok som förs hos tingsrätten. *Lag (1988: 1251).*

7 § Finner rätten sedan förmynderskap inskrivits att grund för inskrivning icke längre föreligger, kan rätten besluta att inskrivningen skall upphöra. *Lag (1974: 1038).*

13 kap. Allmänna bestämmelser om förmyndares, god mans och förvaltares plikter

1 § Förmyndaren har att sörja för myndlingens person samt att förvalta myndlingens förmögenhet och företräda honom i angelägenheter som röra denna.

Vad i första stycket sagts om förmyndarens befattning med myndlingens förmögenhet gäller ej, om annat föreskrives i lag, och ej heller i den mån fråga är om egendom som förvärvats genom gåva, testamente eller förmånstagareförordnande angående försäkring och det som villkor för förvärvet föreskrivits att egendomen skall stå under särskild förvaltning av annan än förmyndaren, utan medbestämmanderätt för denne, samt det tillika angivits av vem förvaltningen skall utövas. Är sådan särskild förvaltning anordnad, skall förvaltaren årligen till förmyndaren lämna redovisning över den förvaltade egendomen.

I fråga om vårdnaden om underårig finnas bestämmelser i 6 kap. *Lag (1974: 1038).*

2 § Uppstår fråga om rättshandling eller rättegång mellan en myndling och förmyndaren eller hans make eller någon som han företräder, har förmyndaren inte rätt att företräda myndlingen enligt 1 §. Har syskon gemensam förmyndare, får denne dock företräda myndlingarna vid arvskifte dem emellan, om de inte har inbördes stridande intressen.

En god man eller förvaltare har inte rätt att företräda den för vilken han har förordnats, om det uppstår fråga om rättshandling eller rättegång mellan denne, å ena sidan, och den gode mannen eller förvaltaren, dennes make eller någon som den gode mannen eller förvaltaren företräder, å andra sidan.

Har en förmyndare, god man eller förvaltare slutit avtal i strid med första eller andra stycket, tillämpas 9 kap. 7 § första stycket i fråga om återbärings- och ersättningsskyldighet. *Lag (1988: 1251).*

3 § Förmyndare skall med omsorg och nit vårda myndlingens rätt och främja hans bästa. Härvid skall förmyndaren se till att myndlingens medel i skälig omfattning används till nytta för myndlingen. *Lag (1988: 1251).*

4 § Vad som sägs i 3 § gäller också för en god man och en förvaltare i förhållande till den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser. *Lag (1988: 1251).*

5 § Har en myndling fyllt sexton år, bör förmyndaren, om det lämpligen kan ske, höra myndlingen rörande hans mening i angelägenheter av vikt. Är myndlingen gift, skall även makens mening inhämtas.

Motsvarande skyldighet åvilar en god man och en förvaltare gentemot den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser och dennes make. Om betydelsen av samtycke i vissa fall finns bestämmelser i 11 kap. 5 §. *Lag (1988: 1251).*

6 § Förmyndare, gode män och förvaltare skall rörande allt som hör till förmynderskapet, godmanskapet eller förvaltarskapet ge överförmyndaren och rätten de upplysningar som infordras. *Lag (1988: 1251).*

7 § För en omyndigs egendom skall förmyndaren, om rätten finner skäl till det, lämna pant eller annan säkerhet till visst av rätten bestämt belopp. Motsvarande skyldighet att ställa säkerhet åvilar gode män och förvaltare. Säkerheten skall, enligt vad rätten bestämmer, förvaras och förvaltas av överförmyndaren eller i annan lämplig ordning. *Lag (1988: 1251).*

8 § Har en omyndig flera förmyndare, skall de, såvitt rör egendomen, ha hand om förmynderskapet gemensamt. Rätten kan dock förordna att tillgångarna skall för förvaltning fördelas på visst sätt mellan dem eller att vissa tillgångar skall förvaltas av en förmyndare ensam. Den som ensam råder över vissa tillgångar får också ikläda den omyndige sådana förbindelser som faller inom området för dessa tillgångars förvaltning.

Står en underårig inte under vårdnad av någon förälder och har flera förmyndare förordnats, skall vårdnaden utövas av den bland förmyndarna som rätten utser därtill. Rätten kan också utse två förmyndare att gemensamt utöva vårdnaden, om de är gifta med varandra eller bor tillsammans under äktenskapsliknande förhållanden. Den eller de som har anförtrotts vårdnaden kan, om det är lämpligt, av rätten befrias från skyldigheten att delta i handhavandet av den omyndiges övriga angelägenheter.

Har en omyndig flera förmyndare och kan dessa ej enas i ett ärende som rör den omyndiges egendom och som de skall besluta i, gäller den mening som överförmyndaren biträder. Är det fråga om en åtgärd som kräver överförmyndarens samtycke, kan samtycke ges till åtgärden även om förmyndarna har olika mening. I sådana fall skall överförmyndaren dock bereda medförmyndare tillfälle att yttra sig innan överförmyndaren beslutar i saken.

Första och tredje styckena tillämpas även när någon har flera gode män eller förvaltare. *Lag (1988: 1251).*

9 § Förmyndare, gode män och förvaltare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat den omyndige eller den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser.

Är flera förmyndare, gode män eller förvaltare ansvariga för skada som de har orsakat den omyndige eller den som godmanskapet eller förvaltar-

skapet avser, svarar de solidariskt för ersättningen. Ersättningsansvaret skall slutligt fördelas mellan de ansvariga efter den grad av vållande som åvilar dem. Om någon saknar tillgångar att betala sin andel med, skall de övrigas ansvarighet för bristen bestämmas enligt samma grunder. *Lag (1988: 1251).*

10 § Vill en omyndig, sedan han blivit myndig, eller en ny förmyndare göra anspråk på ersättning enligt 9 §, skall han, om de handlingar som anges i 16 kap. 12 § har överlämnats till honom, inom ett år därefter väcka talan om anspråket. I annat fall har han förlorat sin rätt till talan. Vad som nu har sagts gäller inte om den avgående förmyndaren har gjort sig skyldig till brottsligt förfarande.

Första stycket tillämpas även i fråga om talan mot god man eller förvaltare. *Lag (1988: 1251).*

14 kap. Om vård av rätt i oskiftat bo vid förmynderskap, godmanskap och förvaltarskap

1 § Har en omyndig del i oskiftat bo, skall förmyndaren, med iakttagande av vad nedan stadgas, vårda den omyndiges rätt i boet.

Vad som föreskrivs i detta kapitel i fråga om förmyndare gäller också i fråga om gode män och förvaltare som har att förvalta del i oskiftat bo. Vad som föreskrivs beträffande omyndig skall därvid gälla den som har god man eller förvaltare. *Lag (1988: 1251).*

2 § Förmyndare, som för omyndig delägare i oskiftat dödsbo deltager i rättshandling vid förvaltningen av den dödes egendom, vare pliktig att till rättshandlingen inhämta överförmyndarens samtycke, såframt sådant samtycke erfordras för giltigheten av dylik rättshandling vid förvaltningen av omyndigs egendom.

Mot borgenär i dödsboet eller annan, vars rätt är beroende av utredningen, står förmyndaren, såvitt angår skada genom hans åtgärd eller försummelse, i ansvar efter vad i ärvdabalken stadgas. *Lag (1974: 1038).*

3 § Förmyndare må ej för omyndig delägare i dödsbo sluta avtal om sammanlevnad i oskiftat bo utan överförmyndarens samtycke.

Visar det sig att den omyndiges bästa skulle genom avtalets fortsatta bestånd äventyras, äge rätten häva avtalet, ändå att den tid, för vilken avtalet slutits, ej tilländagått.

Innan beslut fattas i fråga som avses i andra stycket skall rätten bereda övriga delägare i boet tillfälle att yttra sig i ärendet.

4 § Slutes ej för omyndig delägare i dödsbo avtal om sammanlevnad i oskiftat bo, skall förmyndaren tillse, att bodelning och skifte förrättas så snart ske kan. Samma lag vare, om dylikt avtal upphört att gälla. Har efterlevande make, som deltagit i avtalet, trätt i nytt gifte, skall förmyndaren uppsäga avtalet.

5 § Förmyndare, som för omyndig delägare i dödsbo deltager i bodelning eller skifte, vare pliktig att inhämta överförmyndarens samtycke till egendomens fördelning, såvitt denna ej sker genom lottning.

Avtal, varigenom delägare i boet mot vederlag, som gives eller utfästes, övertager den omyndiges lott i boet, äge förmyndaren ej ingå utan överförmyndarens samtycke.

6 § Vad i 4 och 5 §§ är stadgat om förmyndares skyldighet i fråga om bodelning i anledning av dödsfall skall äga motsvarande tillämpning, då för omyndig bodelning eljest skall ske.

6 a § En förmyndare får för den omyndiges räkning avstå från arv på det sätt som anges i 3 kap. 9 § ärvdabalken, om överförmyndaren samtycker till åtgärden. *Lag (1987: 790).*

7 § Inhämtas ej överförmyndarens samtycke, då detta enligt 2, 3, 5, 6 eller 6 a § bort ske, skall vad för sådant fall är stadgat beträffande förvaltning av omyndigs egendom äga motsvarande tillämpning. *Lag (1987: 790).*

8 § Skall av annan anledning än dödsfall bodelning ske för omyndig, vare förmyndaren pliktig att tillse, att bouppteckning förrättas så snart ske kan, samt att därefter ofördröjligen ingiva avskrift av bouppteckningen till överförmyndaren. Är bouppteckningen av vidlyftig beskaffenhet, må avskrift lämnas endast i erforderliga delar. *Lag (1974: 1038).*

9 § Varder dödsbo, däri omyndig äger del, ej skiftat inom sex månader från det bouppteckning förrättades, skall förmyndaren, där ej avtal träffats om sammanlevnad i oskiftat bo, inom nämnda tid till överförmyndaren avgiva redogörelse för det hinder som mött för skifte, och vare förmyndaren pliktig att därefter, intill dess skifte sker eller avtal, varom ovan sägs, slutes, avgiva sådan redogörelse var sjätte månad, där ej överförmyndaren bestämmer annan tid.

Slutes för omyndig delägare i dödsbo avtal om sammanlevnad i oskiftat bo, vare förmyndaren pliktig att före den 1 mars varje år till överförmyndaren avlämna årsuppgift angående boet, upptagande den behållna inkomsten under föregående år samt en översikt av boets tillgångar och skulder vid årets slut. Möter till följd av boets storlek eller av annan orsak hinder att inom nämnda tid avlämna årsuppgift, skall inom samma tid anmälan om hindret göras till överförmyndaren; och utsätte denne ny tid, inom vilken förmyndaren har att ingiva handlingen.

Hava underåriga syskon samma förmyndare, må för dem gemensam redogörelse eller årsuppgift avlämnas. *Lag (1985: 941).*

10 § Försummar förmyndaren att i rätt tid ingiva bouppteckning, redogörelse eller årsuppgift efter vad i 8 och 9 §§ sägs, anmäle överförmyndaren försummelsen hos rätten, och äge rätten att genom vite tillhålla förmyndaren att fullgöra sitt åliggande. Innan anmälan göres efter vad nyss är sagt, skall överförmyndaren, där det lämpligen kan ske, erinra förmyndaren om hans skyldighet.

11 § Förmyndaren äge för vård av omyndigs rätt i oskiftat dödsbo åtnjuta skäligt arvode. Träffas avtal om sammanlevnad i oskiftat bo, skall arvodet utgå årligen. Arvodet bestämmes av överförmyndaren och skall förskjutas av boet.

RO—SFS 1990

Fader eller moder, som på grund av lag är förmyndare, äge ej uppbära arvode efter vad i första stycket sägs, med mindre överförmyndaren med hänsyn till särskilda omständigheter lämnar tillstånd därtill. *Lag (1974: 1038).*

12 § Är omyndig ende delägaren i dödsbo eller äro underåriga syskon, som hava gemensam förmyndare, ensamma delägare i oskiftat bo, skall, om boet förvaltas av förmyndaren, å förvaltningen tillämpas vad i 15 och 16 kap. stadgas.

15 kap. Om förmyndares, gode mäns och förvaltares egendomsförvaltning

1 § Förmyndaren vare pliktig att tillse, att den omyndiges tillgångar äro anbragta sålunda att erforderlig trygghet finnes för deras bestånd och skälig avkastning erhålles.

Bestämmelserna i detta kapitel om rättigheter som representeras av värdepapper och värdehandlingar tillämpas, om inte annat anges, även i fråga om rättigheter som registreras enligt aktiekontolagen (1989: 827). *Lag (1989: 839).*

2 § Lösören, som icke böra behållas till nytta för den omyndige, skola avyttras. Föremål, som hava särskilt värde för den omyndige eller hans familj, må dock behållas, såframt icke föryttring är påkallad med hänsyn till den omyndiges förmögenhetsförhållanden.

3 § Aktier och andra värdepapper böra, om de icke kunna med trygghet till den omyndiges fördel behållas, av förmyndaren försäljas, när det lämpligen kan ske.

Fordringar, som icke kunna med trygghet till den omyndiges fördel förbliva utestående, böra av förmyndaren så snart ske kan indrivas. Har fordran tillkommit därigenom att delägare i oskiftat bo med överförmyndarens samtycke övertagit den omyndiges lott i boet, må den förbliva utestående, så länge den omyndiges bästa ej därigenom äventyras.

4 § Den omyndiges penningmedel skall göras räntebärande.

Förmyndaren får för sådant ändamål

1. inköpa obligationer,
2. förvärva sådana skuldförbindelser i övrigt med en löptid på mer än ett år som har utfärdats av Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa eller av kreditaktiebolag, med undantag för förlagsbevis eller andra skuldförbindelser som medför rätt till betalning först efter utfärdarens övriga fordringsägare,
3. förvärva fordran som skrivs in eller har skrivits in i statsskuldboken,
4. låna ut medlen mot säkerhet av panträtt i fast egendom,
5. i den omyndiges namn sätta in medlen hos bank, eller
6. låta medlen stå kvar hos försäkringsbolag efter överenskommelse med bolaget.

Regeringen meddelar närmare bestämmelser om de obligationer som får förvärvas, om beskaffenheten av den säkerhet mot vilken den omyndiges medel får lånas ut samt om de räkningar på vilka medlen får sättas in på bank eller stå kvar hos försäkringsbolag. *Lag (1982: 1259).*

5 § Vill förmyndaren göra den omyndiges penningmedel räntebärande på annat sätt än i 4 § avses, eller vill han använda dem till inköp av aktier eller därmed jämförliga värdepapper eller eljest göra dem fruktbärande, tage han därtill överförmyndarens samtycke. *Lag (1974: 1038).*

6 § Böra den omyndige tillhöriga penningmedel hållas tillgängliga för bestridande av utgifter för hans underhåll eller för vården av hans egendom, och kunna av sådan anledning medlen icke anbringas under villkor som avses i 4 §, skola medlen likväl, i den mån det lämpligen kan ske, i den omyndiges namn insättas hos bank å en för ändamålet lämpad räkning.

7 § Penningar eller värdepapper, som av förmyndaren innehavas för den omyndiges räkning, skola av honom så förvaras, att de ej sammanblandas med penningar eller värdepapper, som tillhöra förmyndaren själv eller eljest innehavas av honom.

Har den omyndige aktier eller andra därmed jämförliga värdepapper, över vilka enligt lag bok eller förteckning förs, skall förmyndaren se till, att den omyndige, så snart det kan ske, tas upp där som ägare. I fråga om aktier i avstämningsbolag skall förmyndaren dessutom göra anmälan till förteckning enligt 3 kap. 12 § aktiebolagslagen (1975: 1385), 3 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (1982: 713) respektive 3 kap. 13 § bankaktiebolagslagen (1987: 618).

Andra stycket äger inte tillämpning i fråga om aktier som har förvaltarregistrerats enligt 3 kap. 10 § andra stycket första meningen aktiebolagslagen, 3 kap. 10 § andra stycket första meningen försäkringsrörelselagen eller 3 kap. 11 § första stycket bankaktiebolagslagen. *Lag (1987: 631).*

8 § Aktier, obligationer, pantbrev, företagshypoteksbrev, skuldebrev och andra sådana värdehandlingar skall, om sammanlagda värdet överstiger ett belopp motsvarande två gånger gällande basbelopp enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, i den omyndiges namn nedsättas i öppet förvar hos bank. Vill förmyndaren ta ut nedsatt värdehandling, skall han söka överförmyndarens tillstånd. Sådant tillstånd erfordras ej, där värdehandlingen endast skall genom bankens försorg överföras till annan bank för att där nedsättas i öppet förvar. De nedsatta värdehandlingarna skall under överförmyndarens tillsyn vårdas i enlighet med vad som föreskrivs om vård av omyndigs värdehandlingar.

Vad sålunda om nedsättning av omyndigs värdehandlingar föreskrivits skall ej äga tillämpning med avseende å bevis eller motbok rörande tillgodohavande å räkning hos bank, ej heller med avseende å bevis, som utfärdats om inskrivning i statsskuldboken eller Sveriges allmänna hypoteksbanks skuldbok eller skuldbok hos annan inrättning, som regeringen bestämmer, såframt å beviset finnes antecknat, att inskrivningen skett med förbehåll att kapitalbelopp å inskriven fordran eller därå utställd obligation eller ock inskriven obligation eller å sådan obligation belöpande kapitalbelopp ej må lyftas utan överförmyndarens tillstånd.

Premieobligationer, vilka utfärdats av staten, skola, såframt ej obligationerna äro nedsatta i öppet förvar hos bank eller överförmyndaren medgiver undantag, inskrivas i statsskuldboken med förbehåll, varom i andra stycket sägs.

Utövar en förmyndare förmynderskap för flera omyndiga, skola vid tillämpning av det i första stycket givna stadgandet de omyndigas värdehandlingar sammanräknas.

Finnas omyndigs värdehandlingar, som skola förvaltas av förmyndaren, i öppet förvar hos bank utan att hava nedsatts enligt bestämmelse i detta kapitel, skall å dem tillämpas vad i denna balk är stadgat om nedsatta värdehandlingar.

I fråga om rättigheter som registreras enligt aktiekontolagen (1989: 827) gäller i fall som avses i denna paragraf, i stället för nedsättning i öppet förvar eller anteckning om förbehåll på bevis, att förmyndaren på konto i avstämningsregister skall låta registrera eller, om rättigheten förvaltas av en auktoriserad förvaltare, till denne skall anmäla att förmyndaren endast med överförmyndarens tillstånd får överlåta eller pantsätta rättigheten eller uppbära på rättigheten belöpande kapitalbelopp. *Lag (1989: 839).*

9 § Omyndigs medel, som innestå hos bank eller enligt 4 § kvarstå hos försäkringsbolag, må ej uttagas utan överförmyndarens tillstånd efter vad därom särskilt är stadgat. Vad nu sagts gäller ej ränta, som innestått kortare tid än ett år. Överförmyndarens tillstånd vare ej heller erforderligt, där medel som innestå hos bank allenast skola genom bankens försorg överföras till annan bank eller där medel som kvarstå hos försäkringsbolag skola genom bolagets försorg överföras till bank.

Medel, som böra hållas tillgängliga för ändamål, varom i 6 § sägs, må insättas med förbehåll att medlen må uttagas utan överförmyndarens tillstånd.

När skäl äro därtill, äger överförmyndaren förordna, att förbehåll, varom i andra stycket sägs, ej skall gälla. *Lag (1974: 1038).*

10 § Ej må förmyndaren utan överförmyndarens tillstånd överlåta eller pantsätta omyndigs värdehandling, medan den är nedsatt. Betalning av kapitalbelopp å omyndigs värdehandling må, medan den är nedsatt, uppbäras allenast av banken.

Ej håller må utan överförmyndarens tillstånd överlåtelse eller pantsättning ske av bevis angående inskrivning i skuldbok, varom i 8 § förmäles, såframt å beviset finnes antecknat förbehåll som där sägs, eller av bevis eller motbok rörande tillgodohavande å räkning hos bank, såframt 9 § första stycket är tillämpligt å tillgodohavandet.

11 § Försummar förmyndaren att nedsätta värdehandling eller inskriva obligation eller låta registrera eller anmäla förhållande enligt vad i 8 § är stadgat, anmäle överförmyndaren försummelsen hos rätten och äge rätten att genom vite tillhålla förmyndaren att fullgöra sitt åliggande. Innan anmälan göres efter vad nyss är sagt, bör överförmyndaren, där det lämpligen kan ske, erinra förmyndaren om hans skyldighet. *Lag (1989: 839).*

12 § Förvärvar omyndig värdehandling som avses i 8 §, eller äger omyndig eljest att av annan utfå sådan värdehandling, må den som skall utgiva handlingen fullgöra sin förpliktelse genom att i den omyndiges namn nedsätta handlingen i öppet förvar hos bank, såvida ej den omyndige äger att själv förvalta handlingen. Förpliktelse att utgiva penningbelopp må ock

fullgöras hos bank, ändå att den ej grundas å nedsatt värdehandling; och skola medlen av banken insättas för den omyndiges räkning enligt vad om betalning, som uppbäres å nedsatt värdehandling, är särskilt stadgat. Äger omyndig att av dödsbo utfå värdehandling eller penningar på grund av bodelning, arv eller testamente, vare boutredningsman eller testamentsexekutor pliktig att, såframt ej värdet är ringa eller överförmyndaren eljest medgiver undantag, nedsätta värdehandlingen eller inbetala medlen hos bank enligt vad i första stycket stadgas. Vad nu sagts om skyldighet att inbetala penningmedel hos bank skall ock gälla, där någon, som här i riket driver försäkringsrörelse, skall utgiva försäkringsbelopp, som tillkommer omyndig, och fråga ej är om försäkringsbelopp, som den omyndige äger att själv förvalta. I fråga om pension, livränta eller annan på grund av försäkring utgående periodisk förmån gäller att inbetalning hos bank skall ske i den mån förmånen för kalenderår överstiger ett belopp motsvarande två gånger det basbelopp enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring som gäller för det året.

I andra fall än som avses i andra stycket äge överförmyndaren genom meddelande till den som skall utgiva värdehandling eller penningar förordna, att nedsättning eller inbetalning skall ske hos bank.

Den som nedsätter värdehandling eller inbetalar penningar hos bank enligt vad i denna paragraf är stadgat vare pliktig att ofördröjligen underrätta förmyndaren därom. *Lag (1987: 790).*

13 § Ej må förmyndaren låta den omyndige driva näring, med mindre denne fyllt sexton år.

Utan överförmyndarens samtycke må ej förmyndaren låta den omyndige idka handel eller annan näring, som efter vad därom är stadgat ej må drivas utan tillstånd av offentlig myndighet eller särskild anmälan, ej heller själv å den omyndiges vägnar driva sådan näring. Ej må ansökan om överförmyndarens samtycke av honom bifallas, med mindre den omyndige äger nödiga medel för rörelsens drivande.

Av förmyndaren till den omyndige givet tillstånd att driva näring må han återkalla, om det må anses erforderligt med hänsyn till den omyndiges uppfostran eller välfärd; tage dock, där den omyndige fyllt aderton år, överförmyndarens samtycke. Överförmyndaren må ock återkalla sitt samtycke till idkande av näring som avses i andra stycket, om skäl äro därtill. Tillfälle att avgiva yttrande skall, innan överförmyndaren lämnar förmyndaren medgivande till återkallelse, beredas den omyndige samt, innan eljest beslut av överförmyndaren meddelas om återkallelse, förmyndaren så ock den omyndige, om han driver rörelsen.

14 § Utan överförmyndarens samtycke må ej förmyndaren å den omyndiges vägnar upptaga lån, ingå växelförbindelse eller låta återköpa livförsäkring. Vad sålunda är stadgat äge dock ej tillämpning, om åtgärden faller inom området för rörelse som av förmyndaren med överförmyndarens samtycke drives för den omyndiges räkning. Överförmyndarens samtycke vare ej heller erforderligt i fråga om sådant statligt lån som upptages för att bereda omyndig hjälp till utbildning eller bosättning.

Förmyndaren äge ej heller utan överförmyndarens samtycke å den omyndiges vägnar ingå borgen eller ställa den omyndiges gods såsom

säkerhet för annans förbindelse. Till sådan rättshandling må samtycke ej givas, med mindre särskilda skäl äro därtill.

Ej må förmyndaren bortgiva den omyndige tillhörig egendom, såvitt ej fråga är om sedvanliga skänker, vilkas värde ej står i missförhållande till myndlingens villkor. Dock äge förmyndaren, med samtycke av överförmyndaren, av den omyndiges inkomster giva understöd åt anhöriga eller andra den omyndige närstående personer, då detta på grund av omständigheterna må anses tillbörligt. *Lag (1974: 1038).*

15 § Förmyndaren må ej utan överförmyndarens samtycke överlåta eller låta inteckna den omyndiges fasta egendom eller tomträtt eller upplåta nyttjanderätt, servitut eller rätt till elektrisk kraft i sådan egendom. Utan sådant samtycke äger förmyndaren dock upplåta rätt att för egendomens behov avverka skog eller upplåta annan nyttjanderätt, om den avser viss tid, längst fem år.

Före besluts fattande skall överförmyndaren, såframt det utan märklig omgång eller tidsutdräkt kan ske, bereda den omyndige, om han fyllt sexton år, ävensom hans make och närmaste fränder tillfälle att yttra sig.

Bestämmelserna i första stycket om servitut äga ej tillämpning i fråga om servitut som bildas vid fastighetsbildningsförrättning.

Tillstånd att överlåta eller låta inteckna fast egendom eller tomträtt gäller under sex månader från det tillståndet meddelades. Erinran härom skall göras i beslutet. *Lag (1974: 1038).*

16 § *har upphävts genom lag (1974: 1038).*

17 § Har förmyndaren i fall, då enligt vad ovan i detta kapitel är stadgat överförmyndarens samtycke bort inhämtas, å den omyndiges vägnar ingått avtal utan sådant samtycke, må den, med vilken avtalet slöts, där ej annat förbehåll gjorts, icke frånträda avtalet, såframt förmyndaren söker godkännande inom en månad från det avtalet slöts. Varder ansökan avslagen av överförmyndaren, äge den, med vilken avtalet slöts, härefter frånträda avtalet, såframt ej annan överenskommelse träffats. *Lag (1974: 1038).*

18 § Varder avtal som avses i 17 § ej gällande efter vad där sägs, skall angående skyldigheten att återbära vad jämlikt avtalet må vara uppburet eller att utgiva ersättning därför vad i 9 kap. 7 § första stycket är stadgat äga motsvarande tillämpning.

19 § Förmyndaren äge årligen uppbära skäligt arvode för förvaltningen av den omyndiges egendom och arbetet med den personliga omvårdnaden om myndlingen. Arvodet bestämmes av överförmyndaren med ledning av grunder som fastställas för varje överförmyndardistrikt av vederbörande kommun.

Förmyndaren har även rätt till ersättning för de utgifter som varit skäligen påkallade för uppdragets behöriga fullgörande. Beslut härom fattas av överförmyndaren.

Arvode och ersättning för utgifter skola efter överförmyndarens bestämmande utgå av den omyndiges medel i den mån dennes beräknade inkomst

det år förmyndaruppdraget avser överstiger ett belopp motsvarande två gånger det basbelopp enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring som gäller för det året eller, om ej särskilda skäl föranleda annat, i den mån den omyndige har tillgångar till ett värde överstigande tre gånger nämnda basbelopp. I övrigt skola arvode och ersättning för utgifter utgivas av kommunen.

Arvode, varom nu är sagt, tillkomme ej fader eller moder, som på grund av lag är förmyndare, med mindre överförmyndaren med hänsyn till särskilda omständigheter lämnar tillstånd därtill. Sådan förmyndare har rätt till ersättning för utgifter endast om dessa hänföra sig till förvaltningen av den omyndiges egendom. Arvode och ersättning som nu nämnts skola utgå av den omyndiges medel. *Lag (1981: 1190).*

20 § Vad som föreskrivs i 1 – 18 §§ om förmyndares förvaltning skall gälla också i fråga om godmanskap och förvaltarskap. *Lag (1988: 1251).*

21 § Gode män och förvaltare är berättigade att efter uppdragets slutförande eller, om uppdraget varar längre tid än ett år, årligen erhålla skäligt arvode för uppdraget samt ersättning för de utgifter som varit skäligen påkallade för uppdragets fullgörande.

Beslut om arvode och ersättning för utgifter fattas av överförmyndaren. Denne bestämmer dessutom i vad mån arvode och ersättning för utgifter skall utgå av medel som tillhör den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser. Arvode och ersättning som ej skall utgå av sådana medel skall betalas av kommunen. *Lag (1988: 1251).*

22 § Har egendom i dödsbo, vilken har förvaltats av en god man som avses i 11 kap. 3 §, efter preskription av rätt att ta arv eller testamente eller annars tillfallit allmänna arvsfonden, gäller i fråga om egendomens försäljning lagen (1928: 281) om allmänna arvsfonden. *Lag (1988: 1251).*

16 kap. Om förmyndares, gode mäns och förvaltares redovisningsskyldighet

1 § Förmyndaren vare pliktig att över sin förvaltning av den omyndiges egendom föra räkenskaper på sådant sätt att därigenom för varje år en noggrann redovisning lämnas för den omyndiges tillgångar och skulder samt för förvaltningens gång.

2 § När egendom, som skall stå under förmyndarens förvaltning, första gången tillfaller en underårig, skall förmyndaren inom en månad därefter till överförmyndaren ge in en förteckning över egendomen.

Gode män och förvaltare som har förordnats att förvalta egendom skall inom två månader från det att inskrivning ägt rum ge in en förteckning till överförmyndaren över den egendom som omfattas av förordnandet. Denna skyldighet gäller inte, om förvaltningen avser andel i oskiftat dödsbo.

Förteckning som avges av en god man som har förordnats enligt 11 kap. 1 § behöver endast uppta den lösa egendom som den gode mannen har tagit hand om.

Har den omyndige eller den som godmanskapet eller förvaltarskapet avser efter den tid som avses i första eller andra stycket erhållit egendom

som skall stå under förvaltning av förmyndare, god man eller förvaltare, skall förteckning över denna egendom ges in till överförmyndaren inom en månad därefter.

Är det andel i oskiftat bo som har tillfallit en omyndig eller någon för vilken har förordnats god man eller förvaltare, skall förteckning ges in först inom en månad efter det bodelning eller skifte har skett.

Har rätten beslutat utvidga omfattningen av en god mans eller förvaltares uppdrag när det gäller annan egendomsförvaltning än sådan som avser andel i oskiftat bo, skall den gode mannen eller förvaltaren inom en månad från beslutet till överförmyndaren ge in en förteckning över den egendom som omfattas av det utvidgade uppdraget. *Lag (1988: 1251).*

3 § Å förteckning som avses i 2 § skall förmyndaren teckna försäkran under edlig förpliktelse, att hans uppgifter äro i allo riktiga och att ej något är med vilja och vetskap utelämnat. Rätten äge vid vite förelägga honom att bestyrka detta med ed, såframt yrkande därom framställes av överförmyndaren eller det eljest finnes påkallat. Har annan tagit befattning med den omyndiges egendom, må ock edgång åläggas honom, om skäl äro därtill.

4 § Saknar omyndig tillgångar, då förmynderskap för honom inskrives, skall förmyndaren göra anmälan därom till överförmyndaren inom tre månader från det inskrivningen ägde rum.

Vad i 3 § stadgas skall i tillämpliga delar gälla anmälan, varom i första stycket sägs.

5 § Före den 1 mars varje år skall förmyndaren till överförmyndaren avge årsräkning, innefattande redogörelse för förvaltningen under föregående år eller den del av året varunder förmyndaren innehaft sin befattning. Då förmyndarens befattning upphör, skall förmyndaren ofördröjligen till överförmyndaren avge sluträkning, avseende förvaltningen under det löpande året intill befattningens upphörande.

I årsräkning och sluträkning skall upptas tillgångar och skulder vid början av den tid räkningen avser, en sammanställning av inkomster och utgifter under nämnda tid samt tillgångar och skulder vid samma tids utgång.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även god man och förvaltare.

Har rätten inskränkt omfattningen av en god mans eller förvaltares uppdrag, gäller reglerna om sluträkning i fråga om den egendom som inte längre omfattas av uppdraget.

Upphör ett godmanskap enligt 11 kap. 1 § innan tid för avgivande av årsräkning eller sluträkning rörande förmynderskapet för den omyndige inträffar, får sluträkning rörande godmanskapet begränsas till att avse en redogörelse endast för de åtgärder som har vidtagits av den gode mannen. I övrigt skall redogörelse för förvaltningen avges av förmyndaren även för den tid som godmanskapet har varat. *Lag (1988: 1251).*

6 § Har förmyndaren till överförmyndaren ingivit anmälan eller annan handling, enligt vilken den omyndige saknar tillgångar eller icke har andra

tillgångar än lösören, som ej lämna inkomst, vare förmyndaren fri från skyldighet att avgiva räkning, intill dess genom föryttring av sådana lösören eller eljest tillgångar av annan beskaffenhet tillfalla den omyndige.

Överförmyndaren må i annat fall för visst år eller tills vidare befria förmyndare från att avgiva räkning eller medgiva att sådan upprättas i förenklad form, där det med hänsyn till tillgångarnas ringa värde eller beskaffenhet finnes kunna ske utan fara för den omyndige. *Lag (1974: 1038).*

7 § I förteckning över omyndigs egendom så ock i årsräkning och sluträkning skola tillgångar och skulder fullständigt angivas med uppgift å de särskilda tillgångarnas värde. Finnes hos den omyndige pantbrev som avser honom tillhörig fastighet eller tomträtt, skall detta särskilt angivas. Äro medel insatta hos bank eller kvarstå medel hos försäkringsbolag, skall uppgift lämnas om den räkning, varå medlen innestå. I fråga om värdepapper, som ej äro nedsatta hos bank efter vad i 15 kap. stadgas, skall nummer eller annan beteckning anmärkas. Finnas tillgångar som stå under den omyndiges eller annans särskilda förvaltning, skall förmyndaren jämväl lämna uppgift därom, så ock om dessa tillgångars värde, såframt det är honom kunnigt. Skola i årsräkning eller sluträkning upptagas tillgångar eller skulder, för vilkas fullständiga angivande erfordras utförlig uppräkning, må beträffande dem hänvisning göras till förut avgiven förteckning eller årsräkning, där det lämpligen kan ske.

Förteckning och räkning skola innehålla fullständig uppgift å förmyndarens och den omyndiges namn och hemvist samt förmyndarens postadress. *Lag (1974: 1038).*

8 § Innehåller förteckning över omyndigs egendom uppgift å tillgångar som på grund av bodelning, arv, testamente eller gåva tillfallit den omyndige, eller upptager årsräkning eller sluträkning sådana tillgångar, om vilka uppgift förut ej lämnats, skall vid förteckningen eller räkningen fogas besannad avskrift av bodelnings- eller skifteshandling, testamente eller gåvobrev, om sådant finnes, så ock av boupptecknings, där den ej förut ingivits till överförmyndaren. Är handling, varom nu sagts, av vidlyftig beskaffenhet, må avskriften lämnas allenast i erforderliga delar.

Upptager förteckning, årsräkning eller sluträkning värdehandlingar som ej äro nedsatta hos riksbanken eller annan bank efter vad i 15 kap. stadgas, skall vid förteckningen eller räkningen fogas intyg av två personer, att värdehandlingarna finnas i förmyndarens förvar. Innestå medel hos bank, skall genom bevis från banken styrkas hur mycket som innestår, så ock i vad mån förbehåll gjorts att medlen må uttagas utan överförmyndarens samtycke. *Lag (1987: 790).*

9 § Möter till följd av förmynderskapets vidlyftiga beskaffenhet eller av annan orsak hinder att inom tid, som är för varje särskilt fall bestämd, avlämna förteckning, årsräkning eller sluträkning, skall inom samma tid anmälan om hindret göras till överförmyndaren; och utsätte denne ny tid inom vilken förmyndaren har att ingiva handlingen.

10 § Försummar förmyndaren att i rätt tid avgiva förteckning, årsräkning eller sluträkning eller anmälan, varom i 4 § sägs, anmäle överförmyndaren försummelsen hos rätten, och äge rätten att genom vite tillhålla förmyndaren att fullgöra sitt åliggande. Innan anmälan göres efter vad nyss är sagt, skall överförmyndaren, där det lämpligen kan ske, erinra förmyndaren om hans skyldighet.

11 § Då förmyndarens befattning upphör, vare förmyndaren pliktig att till myndlingen, om han blivit myndig, eller, om förmynderskapet övergått å annan, till denne ofördröjligen utgiva de tillgångar som förmyndaren för myndlingens räkning har om händer.

12 § Sedan av förmyndaren avgiven sluträkning blivit granskad, skall överförmyndaren till den som äger mottaga redovisning för förmyndarens förvaltning överlämna, förutom sluträkningen, hos överförmyndaren förvarad förteckning över den omyndiges tillgångar och skulder, så ock samtliga de räkningar som avgivits under hela den tid omyndighetstillståndet varat. Var förmyndaren, då hans befattning upphörde, fri från skyldighet att avgiva sluträkning, skola de handlingar, varom ovan sägs, av överförmyndaren tillställas den som äger mottaga redovisning, endast såframt denne eller den avgående förmyndaren framställer begäran därom eller ock överförmyndaren, på sätt i 17 kap. 4 § sägs, å sådan handling gjort anteckning om anmärkning, utan att anmärkningen föranlett ansökan till rätten.

Hava de handlingar som avses i första stycket tillställts ny förmyndare, åligger det denne att inom två månader därefter till överförmyndaren återställa handlingarna. Överförmyndaren skall vid handlingarnas överlämnande skriftligen erinra förmyndaren härom. Försummar förmyndaren att återställa handlingarna, skall vad i 10 § stadgas om påföljd av försummelse, varom där sägs, äga motsvarande tillämpning.

Skall åtgärd, varom i första stycket sägs, vidtagas av överförmyndaren, och varder den avgående förmyndarens förvaltning godkänd av myndlingen eller ny förmyndare, innan handlingarna tillställts honom, vare godkännandet utan verkan.

13 § När förmyndarens befattning upphört, skola de rörande förmynderskapet förda räkenskaper samt de betalningsbevis och andra handlingar som finnas förvarade till styrkande av särskilda poster i räkenskaperna, av förmyndaren hållas för granskning tillgängliga å tid och ort som i händelse av tvist bestämmas av överförmyndaren. Sedan tiden för väckande av talan om ersättning mot förmyndaren gått till ända eller, där sådan talan väckts, målet blivit avgjort genom laga kraft ägande dom, skola nämnda räkenskaper och handlingar utgivas till den som äger mottaga redovisning för förmyndarens förvaltning.

14 § Vad i 5–13 §§ stadgas om förmyndare skall, om förmyndaren är död, äga motsvarande tillämpning å hans dödsbo eller, därest hans kvarlåtenskap är avträdd till konkurs, konkursförvaltningen.

15 § Bestämmelserna i 1, 3, 4 och 6–14 §§ om förmyndare och förmyndares förvaltning gäller även i fråga om godmanskap och förvaltarskap. *Lag (1988: 1251).*

17 kap. Om tillsyn över förvaltning som utövas av förmyndare, gode män och förvaltare

1 § Förmyndarens förvaltning av den omyndiges egendom skall med ledning av ingiven förteckning samt års- och sluträkningar granskas av överförmyndaren. Vid granskningen skall särskilt tillses, att omyndigs tillgångar ha i skälig omfatttning använts till hans nytta och att tillgångarna i övrigt äro anbragta sålunda, att erforderlig trygghet finnes för deras bestånd och skälig avkastning erhålles. *Lag (1974: 1038).*

2 § Överförmyndaren äge själv eller genom någon, som av honom utses därtill, genomgå de av förmyndaren förda räkenskaperna ävensom de betalningsbevis och andra handlingar som finnas förvarade till styrkande av särskilda poster i räkenskaperna så ock hos förmyndaren förvarade värdehandlingar. Dessa räkenskaper och handlingar skola av förmyndaren hållas tillgängliga å tid och ort som bestämmas av överförmyndaren.

Är förmyndaren icke bosatt i det distrikt, där tillsynen utövas, vare överförmyndaren i det distrikt, där förmyndaren bor, pliktig att, på anmodan av den överförmyndare som det tillkommer att utöva tillsynen, verkställa den granskning som avses i första stycket. *Lag (1974: 1038).*

3 § Finner överförmyndaren vid granskningen eller eljest anledning till anmärkning mot förmyndarens förvaltning, skall överförmyndaren bereda förmyndaren tillfälle att förklara sig. Inkommer ej förmyndaren inom förelagd tid med förklaring, eller finner överförmyndaren avgiven förklaring otillfredsställande, vare överförmyndaren, såframt den omyndiges rätt och bästa kräver att åtgärd mot förmyndaren utan dröjsmål vidtages av rätten, pliktig att hos rätten göra ansökan därom.

4 § Angående verkställd granskning skall å förteckning, årsräkning eller sluträkning tecknas bevis. Har överförmyndaren funnit anledning till anmärkning som icke efter ingiven förklaring förfallit, skall jämväl därom anteckning göras å handlingen. Underrättelse om sådan anteckning skall meddelas förmyndaren, därvid särskilt skall angivas huruvida anmärkningen föranlett ansökan till rätten eller ej.

Har, på sätt i första stycket sägs, anteckning skett om anmärkning, äge förmyndaren, såframt anmärkningen innebär att ersättningsskyldighet i förhållande till den omyndige skulle åvila förmyndaren, väcka talan mot den omyndige om frihet från sådan ersättningsskyldighet.

5 § Äger den omyndige del i oskiftat bo, skall överförmyndaren med ledning av bouppteckningen och avgivna årsuppgifter tillse, att förmyndaren väl vårdar den omyndiges rätt i boet. Finner överförmyndaren anledning till anmärkning, skall vad i 3 och 4 §§ stadgas äga motsvarande tillämpning.

6 § Den omyndige må, om han fyllt sexton år, taga del av de räkningar och andra handlingar rörande förmynderskapet som förvaras hos överförmyndaren. Enahanda rätt tillkommer den omyndiges make och närmaste fränder.

7 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas också i fråga om godmanskap och förvaltarskap. *Lag (1988: 1251).*

18 kap. *har upphävts genom lag (1988: 1251).*

19 kap. Om överförmyndare

1 § Överförmyndare väljas en för varje kommun, där ej annat följer av vad nedan stadgas.

2 § Kommun kan bestämma att det i stället för överförmyndare skall finnas en överförmyndarnämnd. Vad som annorstädes än i detta kapitel är föreskrivet om överförmyndare skall äga motsvarande tillämpning på sådan nämnd. *Lag (1974: 1038).*

3 § *har upphävts genom lag (1974: 1038).*

4 § *har upphävts genom lag (1974: 1038).*

5 § Överförmyndare väljes av kommunfullmäktige. För överförmyndare väljes en ersättare.

Ledamöter och ersättare i överförmyndarnämnd väljas av kommunfullmäktige till det antal fullmäktige bestämma. Antalet ledamöter får dock ej understiga tre.

Val av ledamöter och ersättare i överförmyndarnämnd skall vara proportionellt, om det begäres av minst så många väljande, som motsvara det tal, vilket erhålles, om samtliga väljandes antal delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om förfarandet vid sådant proportionellt val finnas särskilda bestämmelser.

Sker ej val av ersättare i överförmyndarnämnd proportionellt, skall tillika bestämmas den ordning i vilken ersättarna skola inkallas till tjänstgöring.

Då val av överförmyndare, ledamot av överförmyndarnämnd eller ersättare förrättats, skall det genast anmälas till rätten. Har val ej skett i behörig tid, skall rätten göra anmälan därom hos länsstyrelsen, som tillser att valet hålles så snart ske kan. *Lag (1974: 1038).*

6 § *har upphävts genom lag (1974: 1038).*

7 § Överförmyndare, ledamot i överförmyndarnämnd och ersättare väljas för tre år, räknade från och med den 1 januari året efter det, då val i hela riket av kommunfullmäktige ägt rum.

Avgår sådan ledamot i överförmyndarnämnd som har utsetts vid proportionellt val under den för honom bestämda tjänstgöringstiden, inkallas till ledamot den ersättare som enligt den mellan ersättarna bestämda

ordningen bör inträda. Den ersättare som sålunda har inkallats tjänstgör under den tid som återstått för den avgångne. Avgår överförmyndare, ersättare för överförmyndare eller ledamot som ej har utsetts vid proportionellt val, anställes fyllnadsval för den återstående delen av tjänstgöringstiden. *Lag (1974: 1038).*

8 § Överförmyndare, ledamot i överförmyndarnämnd och ersättare skall ha rösträtt vid val av kommunfullmäktige och vara kyrkobokförda i kommunen och får inte vara i konkurs eller ha förvaltare.

Lagfaren tjänsteman vid tingsrätt får ej vara överförmyndare, ledamot i överförmyndarnämnd eller ersättare inom domsagan, om ej regeringen för särskilt fall meddelat tillstånd därtill.

Ej må annan avsäga sig uppdrag att vara överförmyndare, ledamot i överförmyndarnämnd eller ersättare än den som under de tre senast förflutna åren fullgjort sådant uppdrag, den som uppnått sextio års ålder eller den som eljest uppgiver förhinder, vilket godkännes av kommunfullmäktige. *Lag (1988: 1251).*

9 § Överförmyndare, ledamot i överförmyndarnämnd eller ersättare kan av rätten entledigas, om han finnes icke vara lämplig. *Lag (1974: 1038).*

10 § Äro såväl överförmyndare som hans ersättare förhindrade att fullgöra sitt uppdrag, äge rätten förordna tillfällig vikarie. *Lag (1974: 1038).*

11 § Bland ledamöterna i överförmyndarnämnd utse kommunfullmäktige en ordförande och en vice ordförande att tjänstgöra under den tid för vilken de blivit valda som ledamöter.

Äro både ordföranden och vice ordföranden hindrade att inställa sig till sammanträde med överförmyndarnämnden, skall nämnden utse annan ledamot att för tillfället föra ordet. *Lag (1974: 1038).*

12 § *har upphävts genom lag (1986: 1143).*

13 § Om det framkommer skiljaktiga meningar i en överförmyndarnämnd i ett ärende enligt denna balk, tillämpas föreskrifterna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål. I 19 § förvaltningslagen (1986: 223) finns bestämmelser om rätt att få en skiljaktig mening antecknad.

För varje beslut av en överförmyndare eller en överförmyndarnämnd i ett ärende enligt denna balk skall finnas en handling av vilken framgår vem som har fattat beslutet, vem som har varit föredragande samt beslutets dag och dess innehåll.

Protokoll hos överförmyndare eller överförmyndarnämnd i annat ärende än enligt denna balk behöver ej upptaga annat än förteckning över dem som har deltagit i handläggningen samt beslutet i ärendet. *Lag (1986: 1143).*

14 § Om kommunfullmäktige bestämma det, får överförmyndarnämnd uppdraga åt ledamot, ersättare som har inkallats till tjänstgöring eller tjänsteman hos kommunen att på nämndens vägnar avgöra vissa grupper

av ärenden, vilkas beskaffenhet skall angivas i fullmäktiges beslut. Framställning eller yttrande till kommunfullmäktige får dock ej beslutas annorledes än av nämnden samfällt.

Finner den som erhållit uppdrag som avses i första stycket, att samtycke, tillstånd eller förordnande i visst fall ej bör meddelas, eller anser han frågan tveksam, skall ärendet hänskjutas till nämnden. Beslut i ärende enligt denna balk vilket har fattats på grund av uppdrag som avses i första stycket behöver ej anmälas inför nämnden. *Lag (1974: 1038).*

15 § I fråga om ersättning, arvode, pension och andra ekonomiska förmåner till överförmyndare, ledamot i överförmyndarnämnd och ersättare äger vad som föreskrives i 2 kap. 29 § kommunallagen (1977: 179) motsvarande tillämpning. *Lag (1977: 202).*

16 § Vad som föreskrives i kommunallagen (1977: 179) om nämnd som avses i 3 kap. 13 § andra stycket nämnda lag gäller, med de avvikelser som följa av detta kapitel, i fråga om överförmyndarnämnd och i tillämpliga delar beträffande överförmyndare. *Lag (1977: 202).*

17 § Överförmyndare och överförmyndarnämnd är skyldiga att föra bok angående de förmynderskap, godmanskap och förvaltarskap som har inskrivits och står under deras tillsyn. Över ärenden rörande de förmynderskap, som ej inskrivits, skall särskild förteckning föras. *Lag (1988: 1251).*

18 § Rätten skall vaka över att överförmyndare och överförmyndarnämnd fullgöra sina åligganden enligt denna balk. *Lag (1974: 1038).*

20 kap. Vissa gemensamma bestämmelser om rättegången

1 § I mål om faderskap, vårdnad, umgänge och underhåll tillämpas 14 kap. 17 och 18 §§ äktenskapsbalken. *Lag (1988: 1251).*

2 § Vistas den, mot vilken talan enligt denna balk riktas, på okänd ort, skall hans rätt i saken bevakas av god man enligt 11 kap. Detsamma gäller, om han vistas på känd ort utom riket men stämningen eller andra handlingar i målet ej kan delges honom eller han underlåter att ställa ombud för sig och särskilda skäl föreligger att förordna god man.

I ett ärende om förordnande av förvaltare eller utvidgning av ett förvaltarskaps omfattning, där den enskilde uppenbarligen inte förstår vad saken gäller eller skulle lida skada av att få del av handlingarna i ärendet, skall rätten förordna en god man enligt 11 kap. att företräda den enskilde i ärendet och bevaka hans eller hennes rätt.

En god man som avses i första eller andra stycket skall samråda med den för vilken han har förordnats, i den mån det kan ske. *Lag (1988: 1251).*

2 a § I ett ärende om förordnande av förvaltare eller utvidgning av ett förvaltarskaps omfattning, där det inte föreligger fall som avses i 2 § andra stycket, skall rätten förordna ett biträde att bevaka den enskildes rätt i ärendet. Ett rättegångsbiträde skall också förordnas, om den som har

förvaltare begär att förvaltarskapet skall upphöra eller att dess omfattning skall inskränkas.

Rättegångsbiträde skall inte förordnas, om det är uppenbart att ett biträde inte behövs. *Lag (1988: 1251).*

2 b § Den som har förordnats till god man enligt 2 § eller rättegångsbiträde enligt 2 a § har efter rättens prövning rätt till skälig ersättning av allmänna medel för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Kostnaden skall stanna på staten, såvida inte motparten till den, för vilken god man eller rättegångsbiträde har förordnats, skäligen bör åläggas att ersätta staten kostnaden. *Lag (1988: 1251).*

2 c § Rättegångsbalkens bestämmelser om hämtning av part tillämpas också på den som i annan egenskap än vittne eller sakkunnig skall höras i mål eller ärende som avses i denna balk. *Lag (1988: 1251).*

3 § Ansökan om annan rättens åtgärd med avseende på förmynderskap än förmyndares förordnande eller entledigande får, såvida fråga ej är om ärende enligt 9 kap. 2 a §, göras, förutom av överförmyndaren och förmyndare, av den omyndige själv, om han fyllt sexton år, samt av hans make och närmaste fränder. Fråga som avses i denna paragraf skall rätten också taga upp självmant, när anledning förekommer därtill.

I ärende som avses i första stycket skall rätten, när det rör omyndig som fyllt sexton år, bereda denne tillfälle att yttra sig, om det kan ske.

Mot rättens beslut i ärende som avses i första stycket får talan föras, förutom av den som beslutet särskilt rör, av var och en som har rätt att göra ansökan.

Mot beslut, varigenom det förelagts förmyndare att vid vite fullgöra visst åliggande, får talan föras endast i samband med klagan över rättens beslut om utdömande av vitet. *Lag (1976: 612).*

4 § Överförmyndarens tillstånd till åtgärd beträffande omyndigs egendom får sökas endast av förmyndaren. Mot överförmyndarens beslut i sådant ärende och mot överförmyndarens förordnande, att förbehåll enligt 15 kap. 9 § andra stycket ej skall gälla, får talan föras endast av förmyndaren samt, såvida ärendet angår omhändertagande av egendom, varöver den omyndige råder, eller återkallelse av förmyndarens eller överförmyndarens tillstånd för omyndig att driva näring, av den omyndige själv, om han fyllt sexton år.

Mot överförmyndarens beslut i fall som avses i 13 kap. 8 § tredje stycket får talan ej föras. *Lag (1976: 612).*

5 § Bestämmelserna i 3 och 4 §§ om förmyndare och förmynderskap gäller i tillämpliga delar beträffande god man och godmanskap samt förvaltare och förvaltarskap. Härvid skall bestämmelserna om omyndig, dennes make och närmaste anhöriga, när det är fråga om godmanskap som avses i 11 kap. 3 eller 4 §, gälla den för vilken god man har förordnats och dennes make och närmaste släktingar samt i fråga om förvaltarskap den för vilken förvaltare har förordnats och dennes make och närmaste släktingar. Är det fråga om godmanskap för en omyndig, har i ärende som

avses i 3 § även förmyndaren sådan behörighet som anges där. *Lag (1988: 1251).*

6 § Talan mot överförmyndarens beslut i ärende enligt denna balk föres skriftligen hos rätten inom två veckor från den dag klaganden fick del av beslutet. *Lag (1976: 612).*

7 § I mål eller ärende, där överförmyndaren fört talan, får rätten, när skäl föreligga, vid målets eller ärendets avgörande tillerkänna överförmyndaren ersättning av allmänna medel för det arbete han nedlagt på målets eller ärendets utförande samt för nödiga utgifter. Rätten prövar också huruvida ersättningen skall återgäldas av överförmyndarens motpart eller stanna på statsverket.

Överförmyndaren får anlita ombud i mål eller ärende där han för talan. *Lag (1976: 612).*

8 § Beslut som i ärende om förmynderskap, godmanskap eller förvaltarskap enligt denna balk meddelas av överförmyndaren eller rätten länder till efterrättelse utan hinder av att beslutet överklagas. Vad som nu har sagts gäller ej rättens avgörande, varigenom avtal om sammanlevnad i oskiftat bo hävs eller förmyndare, god man eller förvaltare döms till utgivande av försuttet vite. *Lag (1988: 1251).*

9 § *har upphävts genom lag (1990: 444).*

10 § *har upphävts genom lag (1980: 159).*

11 § Beslut som tingsrätten har meddelat under rättegången i frågor som avses i 6 kap. 20 §, 7 kap. 15 §, 10 kap. 16 eller 17 § eller 11 kap. 18 §, 20 § andra stycket eller 23 § tredje stycket skall överklagas särskilt. *Lag (1988: 1251).*

12 § Hovrättens dom eller slutliga beslut i mål om underhåll enligt 7 kap. får inte överklagas. Hovrätten får dock tillåta att domen eller beslutet överklagas, om det finns särskilda skäl för en prövning om tillstånd skall ges enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken.

Första stycket första meningen gäller inte, om någon annan del av domen överklagas.

Hovrättens beslut i frågor som avses i 11 § får aldrig överklagas. Detsamma gäller ärenden som först har handlagts av överförmyndaren. *Lag (1989: 354).*

13–41 §§ *har upphävts genom lag (1976: 612).*

21 kap. Om verkställighet av domar eller beslut om vårdnad eller umgänge m. m.

Verkställighet av domar eller beslut

1 § Verkställighet av vad allmän domstol har bestämt i dom eller beslut om vårdnad, umgänge eller överlämnande av barn söks hos länsrätten.

Har domen eller beslutet inte vunnit laga kraft och är det inte särskilt medgivet att verkställighet ändå får ske, får länsrätten inte vidta åtgärder enligt 2–4 §§. *Lag (1983: 485).*

2 § Innan länsrätten förordnar om verkställighet, får den uppdra åt ledamot eller suppleant i socialnämnden eller tjänsteman inom socialtjänsten att verka för att den som har hand om barnet frivilligt skall fullgöra vad som åligger honom eller henne. Sådant uppdrag får även lämnas åt någon annan lämplig person.

Den som har fått ett uppdrag enligt första stycket skall inom den tid som länsrätten bestämmer lämna denna en redogörelse för de åtgärder som har vidtagits och vad som i övrigt har kommit fram. Tiden får inte sättas längre än två veckor. Länsrätten får dock förlänga tiden, om det finns förutsättningar för att nå en frivillig fullgörelse. *Lag (1983: 485).*

3 § Förordnar länsrätten om verkställighet, får den förelägga vite eller besluta att barnet skall hämtas genom polismyndighetens försorg. Hämtning får dock beslutas endast i de fall och under de förutsättningar som anges i andra och tredje styckena.

Är det fråga om dom eller beslut om vårdnad eller överlämnande av barn, får länsrätten besluta om hämtning av barnet, om verkställighet annars inte kan ske eller om hämtning är nödvändig för att undvika att barnet lider allvarlig skada.

Är det fråga om dom eller beslut om umgänge mellan barnet och en förälder som inte är vårdnadshavare, får länsrätten besluta om hämtning av barnet, om verkställighet annars inte kan ske och barnet har ett särskilt starkt behov av umgänge med föräldern.

Frågor om utdömande av förelagt vite prövas av länsrätten på ansökan av den part som har begärt verkställigheten. *Lag (1983: 485).*

4 § Förordnar länsrätten om verkställighet, kan den även lämna uppdrag enligt 2 §. Har rätten beslutat att barnet skall hämtas genom polismyndighetens försorg, skall sådant uppdrag lämnas, om inte särskilda skäl talar mot det.

Om det finns särskilda skäl, får länsrätten för att underlätta att barnet överflyttas föreskriva att barnet tillfälligt skall tas om hand på lämpligt sätt.

Förordnar länsrätten om verkställighet av en dom eller ett beslut om umgänge som har vunnit laga kraft, kan rätten, när det påkallas av förhållanden som har inträffat efter domen eller beslutet, jämka vad som har bestämts om villkor eller tidpunkt för umgänget. *Lag (1983: 485).*

5 § Har barnet fyllt tolv år, får verkställighet inte ske mot dess vilja utom då länsrätten finner det nödvändigt av hänsyn till barnets bästa. Detsamma gäller, om barnet ännu inte har fyllt tolv år men har nått en sådan mognad att dess vilja bör beaktas på motsvarande sätt. *Lag (1983: 485).*

6 § Länsrätten kan vägra verkställighet, om det är uppenbart att förhållandena har ändrats sedan den allmänna domstolens dom eller beslut meddelades och det av hänsyn till barnets bästa är påkallat att frågan om

vårdnad eller umgänge prövas på nytt. Sådan fråga tas upp av allmän domstol på ansökan av den som har varit part i målet hos länsrätten eller på ansökan av socialnämnden.

Länsrätten får även i annat fall vägra verkställighet, om det finns risk som inte är ringa för att barnets kroppsliga eller själsliga hälsa skadas. *Lag (1983: 485).*

Överflyttning av barn i andra fall

7 § Även om dom eller beslut som avses i 1 § inte föreligger, kan barnets vårdnadshavare, när barnet vistas hos någon annan, begära att länsrätten beslutar om åtgärd för att barnet skall överflyttas till vårdnadshavaren.

Länsrätten kan vägra att vidta den begärda åtgärden, om det av hänsyn till barnets bästa är påkallat att frågan om vårdnaden prövas av allmän domstol.

En åtgärd enligt första stycket får inte beslutas, om ett flyttningsförbud enligt lagen (1990: 52) med särskilda bestämmelser om vård av unga föreligger beträffande barnet.

I övrigt gäller 2–6 §§. *Lag (1990: 54).*

8 § Bestämmelserna i 7 § gäller också när föräldrar, adoptivföräldrar eller särskilt förordnade förmyndare gemensamt har vårdnaden och en av dem utan beaktansvärt skäl egenmäktigt bortfört eller kvarhåller barnet samt den andre begär rättelse. *Lag (1983: 485).*

Gemensamma bestämmelser

9 § Hämtning och annan åtgärd som rör barnet skall utföras på ett sätt som är så skonsamt som möjligt för barnet.

Vid hämtning skall någon som kan vara till stöd för barnet närvara. Finns det en sådan kontaktperson för barnet som avses i socialtjänstlagen (1980: 620) bör denne anlitas. Om möjligt skall också en barnläkare, barnpsykiater eller barnpsykolog medverka. Om barnet på grund av sjukdom inte bör flyttas eller om det möter något annat särskilt hinder, skall hämtningen uppskjutas. *Lag (1983: 485).*

10 § Föreligger i mål enligt detta kapitel fara för att barnet förs ur landet eller är saken av annan anledning brådskande, kan länsrätten omedelbart förordna att barnet skall tas om hand på det sätt som länsrätten finner lämpligt.

Kan ett beslut enligt första stycket inte avvaktas, får polismyndigheten, oavsett om något mål är anhängigt, vidta sådana omedelbara åtgärder som kan ske utan skada för barnet. När en sådan åtgärd vidtas skall om möjligt närvara en läkare samt företrädare för socialtjänsten eller i förekommande fall en sådan kontaktperson för barnet som avses i socialtjänstlagen (1980: 620). Åtgärden skall genast anmälas till länsrätten, som utan dröjsmål prövar om den skall bestå. *Lag (1983: 485).*

11 § I mål enligt detta kapitel kan länsrätten förordna att barnet skall undersökas av läkare.

I kallelse till läkarundersökning får länsrätten förelägga vite. Länsrätten prövar frågor om utdömande av förelagt vite. *Lag (1983: 485).*

12 § I mål enligt detta kapitel skall länsrätten hålla muntlig förhandling, om det inte är uppenbart obehövligt. Om muntlig förhandling i kammarrätten och regeringsrätten finns bestämmelser i 9 § förvaltningsprocesslagen (1971: 291).

Vid muntlig förhandling får barnet höras inför rätten, om särskilda skäl talar för det och det är uppenbart att barnet inte kan ta skada av att höras.

Uteblir en part från en förhandling till vilken han eller hon har kallats vid vite att inställa sig personligen, får rätten förordna att parten skall hämtas till rätten antingen omedelbart eller till en senare dag. *Lag (1983: 485).*

13 § Länsrätten får, enligt vad som är skäligt, förordna att den ena parten skall ersätta motpartens kostnader i ett mål enligt detta kapitel.

Kostnader för utförande av uppdrag enligt 2 § första stycket andra meningen, för hämtning av en part till förhandling, för hämtning eller omhändertagande av barn och för läkarundersökning betalas av allmänna medel. Rätten får efter vad som är skäligt besluta att en part som har föranlett kostnad för hämtning skall helt eller delvis betala kostnaden till statsverket.

Den som har hand om barnet får tillerkännas ersättning och förskott med anledning av kostnader för resa och uppehälle i samband med inställelse vid läkarundersökning enligt 11 §. Härvid gäller 15 § förvaltningsprocesslagen (1971: 291).

Frågor om ersättning enligt andra och tredje styckena prövas av länsrätten. *Lag (1983: 485).*

14 § Länsrätten kan förordna att beslut enligt detta kapitel som ej avser utdömande av vite, ersättning för parts kostnader eller parts skyldighet att betala kostnader till statsverket skall gälla omedelbart. *Lag (1983: 485).*

15 § Beslut enligt detta kapitel om överflyttning av barn hindrar inte att den fråga som har avgjorts prövas på nytt, när ändrade förhållanden eller något annat särskilt skäl föranleder det. *Lag (1983: 485).*

16 § Vid handläggning i kammarrätten av mål enligt detta kapitel skall nämndemän ingå i rätten. *Lag (1983: 485).*

---

1. Denna lag[6] träder i kraft den 1 januari 1977, då lagen (1969: 618) om fastställande av faderskapet till barn utom äktenskap skall upphöra att gälla.

2. Talan som avses i 3 kap. 1 § får icke väckas, om rätten till motsvarande talan på grund av äldre bestämmelser har gått förlorad före ikraftträdandet av denna lag.

- -

5. I mål om fastställande av faderskap till barn kan talan om barnets egenskap av trolovningsbarn enligt äldre rätt upptagas till prövning, om barnet är fött före utgången av år 1969 eller den uppgivne fadern har avlidit dessförinnan.

- -

[6] 1976: 612.

7. Bestämmelserna i 7 kap. 10 § i dess äldre lydelse om skyldighet för fader till barn utom äktenskap att bidraga till underhåll av barnets moder äger fortfarande tillämpning, om barnet har fötts före ikraftträdandet av denna lag.

---

1. Denna lag[7] träder i kraft, såvitt avser 6 kap. 7–9, 10 a och 12 §§ samt 20 kap. 9 § den 1 januari 1979, såvitt avser 7 kap. 4 § den 1 januari 1980, och i övrigt den 1 juli 1979.

- -

5. Bidragsskyldighet som har bestämts enligt äldre bestämmelser skall bestå enligt vad som följer av domen eller avtalet.

6. Bidragsskyldighet som har bestäms enligt äldre bestämmelser skall fullgöras enligt de nya bestämmelserna.

- -

7. För bidragsskyldighet som har bestämts enligt äldre bestämmelser gäller i fråga om jämkning och omprövning de nya bestämmelserna.

Har någon enligt 7 kap. 7 § andra stycket i dess äldre lydelse slutit avtal om att betala engångsbelopp till barnet, får talan om jämkning enligt 7 kap. 10 § första stycket i dess nya lydelse dock inte föras i fråga om avtalet.

- -

8. Bestämmelserna i 15 kap. 12 § andra stycket i äldre lydelse tillämpas fortfarande om arvlåtaren har avlidit före ikraftträdandet.

9. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som har ersatts genom bestämmelse i den nya lagen, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Denna lag[8] träder i kraft den 1 juli 1983.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrifter som har ersatts av bestämmelser i denna lag, tillämpas i stället de nya bestämmelserna.

Denna lag[9] träder i kraft den 1 mars 1985. Lagen skall dock inte gälla i fråga om inseminationer som har utförts före ikraftträdandet.

Har insemination utförts före lagens ikraftträdande på en kvinna med samtycke av hennes make eller av annan man som bodde tillsammans med henne under äktenskapsliknande förhållanden och är det med hänsyn till samtliga omständigheter sannolikt att barnet har avlats genom inseminationen, får efter utgången av februari månad år 1986 talan inte väckas om förklaring enligt 1 kap. 2 § första stycket om att mannen inte är far till barnet eller enligt 1 kap. 4 § tredje stycket om att ett erkännande av faderskapet som mannen har lämnat saknar verkan mot honom.

Denna lag[10] träder i kraft den 1 juli 1985.

Äldre bestämmelser gäller alltjämt i fråga om mål, vari talan väckts före ikraftträdandet.

---

[7] 1978: 853.
[8] 1983: 47.
[9] 1984: 1139.
[10] 1985: 358.

1. Denna lag[11] träder i kraft den 1 januari 1988.

2. Har mannen avlidit före ikraftträdandet, skall 3 kap. 1 och 2 §§ i deras äldre lydelse fortfarande tillämpas.

3. Har talan väckts före ikraftträdandet, skall 6 kap. 20 § och 7 kap. 15 § i deras äldre lydelse fortfarande tillämpas.

Denna lag[12] träder i kraft den 1 januari 1989. Lagen skall dock inte gälla i fråga om befruktning utanför kroppen som har utförts före ikraftträdandet.

Har befruktning av moderns ägg utanför hennes kropp utförts före lagens ikraftträdande med samtycke av hennes make eller sambo och är det med hänsyn till samtliga omständigheter sannolikt att barnet har avlats genom befruktningen, får efter utgången av år 1989 talan inte väckas om förklaring enligt 1 kap. 2 § första stycket om att mannen inte är far till barnet eller enligt 1 kap. 4 § tredje stycket om att ett erkännande av faderskapet som mannen har lämnat saknar verkan mot honom.

---

1. Denna lag[13] träder i kraft den 1 januari 1989.

2. Den som vid ikraftträdandet är omyndigförklarad enligt äldre bestämmelser skall tills vidare anses ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § i dess nya lydelse. Härvid skall förmyndaren anses vara förvaltare med uppdrag att vårda den enskildes angelägenheter utan begränsning av uppdraget.

3. Förordnande av god man som har skett enligt äldre bestämmelser skall anses ha meddelats enligt motsvarande nya bestämmelser i 11 kap.

4. Om det vid ikraftträdandet pågår ett mål om omyndigförklaring eller hävande av sådan förklaring, skall handläggningen fortsättningsvis anses avse ett ärende angående förvaltarskap.

5. Förekommer i lag eller annan författning någon hänvisning till en föreskrift som har ersatts genom en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den bestämmelsen.

Denna lag[14] träder i kraft den 1 juli 1989. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgöranden av hovrätt som har meddelats före ikraftträdandet.

Denna lag[15] träder i kraft den 1 mars 1991.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Severin Blomstrand
(Justitiedepartementet)

[11] 1987: 790.
[12] 1988: 712.
[13] 1988: 1251.
[14] 1989: 354.
[15] 1990: 1526.